

ročník XXXVI

3

2006

Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

Z OBSAHU ČÍSLA:

SETKÁNÍ PŘEDSTAVITELŮ MĚSTA
S ÚSPĚŠNÝMI REPREZENTANTY

VALENTÝNSKÁ
PRIMA VAŘEČKA

MAŠKARNÍ BÁL
V KLUBÍČKU

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ V CHLUMCI NAD CIDLINOU

fotografie k článku na straně 5 - autor Antonín Fibig

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři,

Město Chlumec nad Cidlinou schválilo svůj rozpočet na letošní rok. Proto se Vás pokusím seznámit především s hlavními plánovanými investicemi, které jsou vždy základem rozvoje Chlumce nad Cidlinou. V letošním roce je nutné prioritně dokončit generální rekonstrukci bývalého kina na víceúčelové kulturní zařízení. V letošním roce bude tedy prostavěno cca 18.000.000 korun českých, když jsme minulý rok stavěli z 15.000.000 dotace státu. Termín slavnostního otevření divadla a celého zařízení je stanoven na 28. září, kdy „Klicperův dům“ zahájí svoji činnost. Kulturní komise pod vedením pana PaedDr. Vítky navrhla jednomyslně tento název a zastupitelstvo jej také jednomyslně schválilo. Předpokládám, že se asi vžije lidový název „Klicperák“ tak jako „Řihák“ nebo „Slavičkárna“. Komise pro přípravu čtyřdenních slavností, kterou řídí pan Jaroslav Vosáhlo, pracuje na plné obrátky, mohu prozradit, že se obyvatelé našeho regionu i hosté mají na co těšit.

Součástí oslav bude i posvěcení praporu města. Odborníkem navržené heraldické ztvárnění vlajky zastupitelstvo schválilo tak, že v levém modrém poli bude známá stavba kostelíka Nejsvětější trojice, v pravém bílém poli bude uprostřed silná modrá vlnovka, což značí město nad řekou. Od předsedy Parlamentu ČR si již schválený prapor vyzvedneme asi v dubnu. Tedy nejprve proběhne zmíněného 28. září posvěcení praporu na náměstí a poté se mohutný historický průvod začne přemísťovat ke Klicperovu domu. Hlavní projev přednese a pásku přestřihne nestor chlumeckého divadla pan učitel Antonín Lauterbach. Naplní se tak odkaz našeho nejslavnějšího rodáka Václava Klimenta Klicpery a naše město získá další nosný pilíř, tentokrát kulturní, abychom si nadále uchovali název město a nikoliv vesnice.

Město ve II. etapě oprav investuje přes 10.000.000 korun do základní školy. Tyto státní dotační peníze, které se nám podařilo získat, budou vstřebány do stavby nových čtyř specializovaných učeben v půdní vestavbě staré budovy (moderní učebna hudební výchovy, učebna kuchyňské zručnosti a dvě učebny jazyků), rekonstrukce vstupního „krčku“ (výměna zkorodovaného a tepelně ne-

izolovaného materiálu za dvojité prosklené, vakuované tabule a hliníkovou konstrukci), snížení dozvuku v nové tělocvičně (doposud hygienou 15 let nezkolaudovaný prostor), nátěru fasády 1. stupně a utěsnění oken této budovy, oplocení hřiště s umělým povrchem. Celé dílo bude mít pracovní těžiště okolo hlavních prázdnin, abychom příliš nenařušovali výuku. Naše škola se pak stane opravdu moderním pracovištěm.

Velké peníze - 11.000.000 korun půjdou do generální rekonstrukce komunikace Spravedlnost a do ulice Průmyslová (nový název části městské aglomerace za železničním přejezdem do posádky). Z toho se podařilo získat z fondu EU PHARE téměř 7.000.000 korun. Tato investice započne od 1. dubna a měla by skončit nejdéle počátkem srpna. Od ulice Vrchlického k ulici Selských bouří bude ještě postaven levostranný chodník, od ulice Selských bouří dál bude postaven pravostranný chodník. Samozřejmě, že vjezdy k rodinným domům na druhé straně budou také postaveny. Opravovaná komunikace je dlouhá téměř kilometr a domnívám se, že, vzhledem k provozu do průmyslové zóny, si tato investice zaslouží naprostou prioritu. Současně bude vylepšena - zpevněna cesta do zahrádkářské kolonie „Amerika“ směrem od lišické silnice.

Město však v loňském roce vykoupilo i potřebné pozemky k výstavbě další komunikace do průmyslové zóny v bývalé posádce. Je to v naprostém souladu s platným územním plánem města a tato strategická silnice by měla vést od ulice Spravedlnost, tam, kde se ohýbá k železničnímu přejezdu, kolmo přes pole, minimálně až k silnici na Lišice u kruhového objezdu, anebo až k mezinárodní silnici E 67. V letošním roce bude snaha vypracovat projekt na tuto silnici, abychom mohli plnohodnotně požádat o další dotaci z fondů EU. Tímto vyvrácím fámy, lži a nepravdy, kterými se někdo snaží zneklidňovat naše obyvatele prostřednictvím distribuce již dvou podivných anonymů, které jste dostali do svých poštovních schránek. Automobily do průmyslové zóny by měly najíždět především mimo zástavbu rodinných domů. Také zneklidňování obyvatel našeho města panem anonymem o tom, jak bude město přecpáno automobily, i když

bude vybudována dálnice, je úsměvné. Realita je totiž taková, že i když by do posádky denně najelo asi 150 nákladních aut a také zpětně odjelo, k tomu připočítáme desítky osobních aut zaměstnanců a návštěv, odpovídá to frekvenci silnice třetí třídy. A to prosím ještě mimo obytnou zástavbu. Pro porovnání je třeba si uvědomit, že například Kozelkovou ulicí projede denně téměř 3.000 automobilů, z toho je zase pomalu třetina nákladáků. Do firem v centru města také najíždí desítky nákladních souprav denně (Zapečská ulice, Rooseveltova ulice i jinde), přitom jsme rádi, že přes určité dopravní zatížení chlumecké firmy prosperují a dávají lidem práci. Distribuuje živé anonymy dokáže v našem malém městě leda tak zbabělec a velmi krivý člověk. Proč nepijde na zastupitelstvo nebo na radnici a na stav věci se přímo nezeptá? Šířit poplašné a lživé zprávy, čili pomluvy, je ostatně i v našem zákonodárství trestným činem. Nechat tento nebezpečný fenomén bez postihu růst by bylo velmi neprozíravé a není možné takovým „Chlumečákům“ ustupovat.

Byl bych moc rád, aby si naši obyvatelé uvědomili, že každá průmyslová zóna musí logicky mít dopravní napojení (napojení není řešeno nikde na světě balónovou dopravou) a zóna následně přinese možnost zaměstnání pro obyvatele regionu. Když toto bude realizováno, potom město do budoucna roste a rozvíjí se. Když někdo uvažuje jinak, může se jednat pouze o hloupost, nenávisť nebo o drsný egoismus, který by měl za následek nebezpečný úpadek Chlumce nad Cidlinou. Pro úplnost dodávám, že Město celkem úspěšně obsadilo budoucími investory přední část areálu.

K tomu jednáme intenzivně o možnosti výstavby vězeňského areálu v posádce s možností přijetí 300-350 zaměstnanců velmi slušně placených státem, kategorie vězňů by měla být A nebo B, čili to nejslušnější obsazení pro asi 600 - 700 umístěnců. Pro město by případně kladné rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti a Vězeňské služby ČR přineslo velké plus i v tom, že by mohla s věznicí kooperovat spousta řemeslníků, podnikatelů i živnostníků. Chlumec by ročně navštívil tisíce návštěvníků a ti by ve městě také i něco utratili. Čtyř od-souzených by pomáhaly našim technickým službám v péči o zeleň, mohli bychom si dovolit další mohutnou výsadb

okrasné zeleně, aby město bylo mnohem krásnější. Kdo se obává, že by ve městě vzrostla zločinnost, nemá pravdu, podle pana generálního ředitele vězeňské služby je to mnohokrát ve městech, kde věznice již po desetiletí jsou, jednoznačně prokázáno. V současné době se rozhoduje, že snad dvě nové věznice budou v republice postaveny, vytipovaných míst je však zkoumáno osm. Kdyby to v Chlumci vyšlo, bude se jednat o stabilního největšího zaměstnavatele na Chlumecku i na Bydžovsku.

Chtěl bych upozornit, že sdělovacími médii proběhla zpráva o tom, že záměr postavit u našeho města věznici padl. Není tomu tak, záměr je pouze pozastaven, nejenom u nás. Bohužel novináři sami telefonují na Ministerstvo spravedlnosti ČR, jaké budou platy, jak bude zabezpečen provoz věznice, pro ně je to senzace a také zdroj peněz za jimi uveřejněné články. Přímou na Vězeňskou službu ČR bylo několik telefonátů, kde se lidé již hlásí do zaměstnaneckého poměru! Rozmohl se hon na informace a celé věci to velmi škodí. Proto jsme se dohodli s panem generálním ředitelem, že na celou věc zatím uvalíme oboustranné informační embargo, aby se celý záměr mohl připravovat. Tím opět není řečeno, že věznice bude určité v Chlumci. Za tři měsíce jsou parlamentní volby, i to bohužel poznamenává koncepci Ministerstva spravedlnosti ČR. O celé věci Vás budu informovat nejdříve asi po červnových volbách. Pro dobro věci je to nutné, prosím, abyste to pochopili.

V nejzadnější části posádky, která má rozlohu asi 26 hektarů, by měla být opakovaným rozhodnutím zastupitelstva na ploše 20 hektarů etablována dřevařská firma VaMR, která slibuje zaměstnat asi 35 - 45 zaměstnanců. Sortiment výrobků je dýha a podklady pod dřevěné podlahy. Firma nabídla kupní cenu 10 milionů korun se splácením do konce roku 2007, nebo nověji jednorázové splacení úvěrem. Firma nepožaduje od Města žádné budování inženýrských sítí. Šest zbylých hektarů na „nula sedmičce“ zatím zůstane ve formě dubového lesa, nejsou zde k dispozici potřebné inženýrské sítě k průmyslové činnosti.

Na mimořádném zastupitelstvu se jednalo ještě o silného investora české přístavy a.s., který měl v plánu vybudovat na celých 26 hektarech mezinárodní dopravní terminál. Jeho nabídka byla

v tom smyslu, že by zaměstnal 30 - 50 přímých zaměstnanců, dále by vznikla celní nepřetržitá deklarace (asi 14 celníků), na nyní opuštěném seřazovacím kolejišti Českých drah by pracovalo ve směnách až 14 posunovačů pro chystané vlakové soupravy. Jejich investice měla být okolo 150 milionů korun (zpevnění ploch, nové budovy, dobudování - rozvětvení železniční vlečky). Na vybudovaném prostoru by mělo docházet k překládání zboží z aut na vagóny a obráceně. Všechny inženýrské sítě by si firma vybuďovala sama bez spolupráce Města, neboť by do zóny najíždělo v plném vytížení asi 100 - 150 kamionů. Nabídková cena Městu od této firmy byla 10 milionů za pozemek, 5 milionů za železniční vlečku a k tomu 5 milionů příspěvek Městu na dobudování přístupové komunikace, která zůstane v majetku Města. Tedy 20 milionů po podpisu kupní smlouvy. K tomu jednatel firmy nabídl Městu případný odkup štábních budov, pokud by o ně neměla Vězeňská služba ČR zájem a i Město by nemělo pro mnoho desítek kanceláří jiné využití.

Těsnou většinou hlasů (12) byla v zastupitelstvu odsouhlasena firma VaMR a nabídka Českých přístavů byla odmítnuta.

Město má bývalé v posádce ještě asi posledních 14 hektarů rezervy k případnému průmyslovému rozvoji. Je to málo kvalitní lesní plocha, především z náletových dřevin, která však neleží u železniční vlečky. K tomuto prostoru opět nevedou tolik potřebné inženýrské sítě, abychom se setkávali s vysokým zájmem investorů. Stálým úkolem nás zastupitelů je hledat další investory, ale také další dotační peníze na rozvoj tohoto území.

Dnes chci sdělit našim čtenářům své hluboké přesvědčení, že odvaha jít do transformace opuštěného vojenského prostoru se Městu vyplatila, přes škarohlídské a negativistické názory některých. Již dnes Město disponuje z proděje části bývalé posádky částkou přes 20 milionů korun. Další prodeje částí průmyslové zóny jsou průběžně připravovány.

To, že se v posádce podařilo postupně etablovat již jedenáct investorů, kteří si v současné době připravují zakoupené nebo pronajaté plochy a budovy ke své výrobě nebo činnosti, není samozřejmá věc. Podle mého názoru za tím

to nevšedním úspěchem našeho města stojí fakt, že se dokončuje dálnice D 11 v blízkosti Chlumce, ale také nepočítané hodiny práce, která byla často střídána pocity nadšení i hlubokého zklamání. Vždyť tak obrovský záměr s nejistým výsledkem naše město skutečně neřešilo mnoho desítek let. Osobně se domnívám, že ke skutečnému ocenění tohoto důležitého kroku dojde ze strany našich obyvatel až za několik let.

Dne 22. února konečně s notným zpožděním došla k podpisu smlouva se Správou vojenského bytového fondu Praha, kde by Město mělo po zápisu do katastru nemovitostí nabýt vlastnické právo k devadesáti bytům. Město se netají záměrem převést následně tyto byty do soukromého vlastnictví stávajícím nájemníkům. Privatizace by měla proběhnout tak, aby Město i naprostá většina nájemníků byla spokojena se vzájemně dohodnutou cenou nemovitostí. Město získané finanční prostředky opět investuje do dalších potřebných staveb. To, že jsme intuitivně požádali při převodu posádky na Město i o převod bytů, se nám vyplatilo. Ministerstvo obrany v současné době u dalších případů hledá možnosti, jak úplatným prodejem dalších tisíců bytů v republice získat co největší prostředky přímo do svého resortu, asi na další letadla a tanky. Otázkou zůstává, zda to v současné době naše středoevropská zemička tak moc potřebuje.

Obrovské problémy musíme neodkladně řešit v dodávce tepla a teplé vody na městském sídlišti. Je to těžko uvěřitelné, ale v havarijním stavu se nalézají hlavní rozvodné větve, když toto dílo bylo vybudováno před pouhými 14 ti lety. Není koho hnát k odpovědnosti, dodavatel díla již neexistuje. Proto bude nutno generálkovat větev „A“ odhadným nákladem asi 3 500 000 korun! Jak to bude v nejbližších letech s větví „B“, neodvažuji se tvrdit ani odborníci, ale výhled z důvodu dožitého materiálu potrubí vůbec není dobrý. Město i sami spotřebitelé se mohou zabývat ještě variantou odpojení se od centrální kotelny, instalací vlastních kotlů v jednotlivých domech s případným vydatným příspěvkem od Města na tuto investici. To by chtělo velmi důkladnou porovnávací analýzu, co je pro obyvatele v dotčených obytných domech výhodnější.

Město v současné době bourá ve dvoře radnice téměř zřícené objekty bý-

valých garáží a skladů. Po demolici zde bude vybudováno zpevněné parkoviště, protože současný močál ve dvoře skutečně degraduje budovu městského úřadu.

Zvýšenou pozornost Město musí věnovat přípravě projekční činnosti, z důvodu získávání dalších dotací. Jedná se o zhotovení projektu na výstavbu chodníku v ulici Palackého, který by podle jednání s panem starostou Jelínkem mohl vést až do Olešnice. Tento chodník jsme dlužni především obyvatelům a pracovníkům domova důchodců, obyvatelům ze dvou městských domů s pečovatelskou službou i novým stavebníkům na 18 ti parcelách na Krašově. Velmi důležité je konečně zadat prováděcí projekt na výstavbu domu dětí a mládeže, nůž na krku od hygieny tlačí stále víc. Za projekty Město zaplatí milionové částky.

Silný investor - stavební firma Stavoka Kosice zahajuje ve spolupráci s Městem výstavbu řadových i samostatných rodinných domů v lokalitě Vrchlického. Inženýrské sítě by měly být zhotoveny převážně v tomto roce, Město se bude podílet vložením potřebných pozemků a výstavbou komunikací a veřejného osvětlení. Zde by mělo vyrůst přes třicet rodinných domů.

V Pamětníku konečně vybudujeme sportovní hřiště, jehož realizace měla být již na podzim loňského roku. V současné době Město hledá nového nájemce prodejny v Pamětníku, snažíme se udržet prodejnu v chodu především pro jeho starší obyvatele.

Na fotbalovém stadionu bude za 280.000 Kč provedeno odkanalizování objektů, aby v následující etapě mohlo být realizováno hygienicky únosné sociální zařízení.

Do dalších schválených změn Územního plánu obce jde 300.000 Kč.

Město posílilo oproti minulým letům granty ve prospěch místních sportovních a zájmových organizací. Přednost mají samozřejmě dětské oddíly. Rozpočet v této kapitole je zvýšen ze 300 000 Kč na 500 000 Kč.

Město obdrželo požadavky osadního výboru Lučice na vybudování dětského koutku a hřiště se zpevněným povrchem, na výstavbu chodníků a na cyklostezku do Chlumce, která mimo jiné souvisí s výkupem pozemků. Osadní výbor Lučic požaduje vytipovat plochy pro výstavbu nových rodinných domů, to souvisí s posílením kapacity elektrické energie, s možností odkanalizování celé vesnice.

Na stávající plochu tržnice na náměstí se našel zájemce o výstavbu obchodních ploch a výstavbu bytů. Proto uvažujeme o možném přestěhování tržnice do stavební proluky proti ulici 9. května, anebo zde bude realizováno provizorní parkoviště.

Konečně je zpracována studie odtokových poměrů okolo řeky Bystřice, abychom mohli společně s Povodím Labe určit plochu mezi Malými Kladruhy a Bystřicí k inertní navážce pro budoucí zástavbu. I tento záměr bude stát Město vysokou investicí.

Z výše uvedených potřeb a plánů je asi každému jasné, že Město by muselo mít rozpočet asi pětinasobný, aby byly částečně uspokojeny potřeby v dílčích aglomeracích města. Různé skupiny obyvatel mají na pořadí realizovatelných potřeb pochopitelně odlišné názory.

Ještě k dopravní situaci: je pravdou, že se nám díky lepšímu dopravnímu značení s využitím polovičního profilu dálnice trochu v centru města ulevilo. Před městem již nestojí kilometrové kolony supících aut. Asi 15 % dopravy, především dopravní oboustranné proudy Praha-Pardubice se nám již vyhýbají. Koncem února jsem si prosadil další schůzku s představiteli Policejního prezidia, generálním ředitelstvím ŘSD ČR a Královéhradeckým krajem k tomu, že na základě zadané diagnostiky mostu na E 67 přes Bystřici je třeba tento most pro těžkou dopravu uzavřít. Pouze s tímto důvodem lze osadit zákazové značky pro zákaz dopravního tranzitu na mezinárodní silnici na Polsko. Přes most asi od poloviny března bude moci projet pouze zásobovací doprava do Chlumce a osobní auta. Ať se dopravci zlobí sebevíc, Chlumec potřebuje více zdravého vzduchu a také se mu ho dostane. Druhý blahodárný efekt se dostaví tím, že doprava se rozdělí na dvě skupiny: po staré silnici E 67 a po celém polovičním profilu dálnice přes Velký Osek. Ubude tak dopravních nehod a snad tím také někomu zachráníme život nebo zdraví.

Ing. Miroslav Uchytíl
starosta Chlumce n. C.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ V CHLUMCI NAD CIDLINOU

V sobotu 18. února jsme opět měli možnost přivítat na Městském úřadu v Chlumci n. C., v obřadní síni, naše nejmenší občánky, kteří se narodili v roce 2005 v měsících červenec až říjen.

Na tuto malou slavnost bylo pozváno 16 miminek. Slavnostního obřadu se zúčastnilo 15 malých holčiček a chlapečků.

Nejmenší občánky, jejich rodiče a další členy rodiny, především babičky a dědečky, přivítal starosta města Ing. Miroslav Uchytíl. S krátkým programem vystoupily děti z Mateřské školy BERUŠKA za doprovodu paní učitelky Šimákové.

Rodiče dětí obdrželi od Města peněžitý dárek ve výši 1.000,- Kč formou založeného spoření u Komerční banky a malou plyšovou berušku. Malou pozorností pro maminky byla růže. Rodiče se dále zapisovali do pamětní knihy Města a následně byly děti vyfoceny v kolébce.

Všem malým občánkům přejeme hodně zdraví, a aby vyrůstali ve spokojené rodině.

Již nyní se těšíme na další vítání našich novorozenců občánků v měsíci květnu.

Dana Dědková, sociální oddělení

ZASEDÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA MĚSTA

USNESENÍ Z 83. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

konaného dne 6. února 2006

Rada města:

- **Uložila** investičnímu technikovi zjistit předpokládané náklady na vybudování chodníku u budoucí prodejny LIDLu, který bude LIDL financovat, pro jednání s dodavatelem chodníku podél přivaděče.
- **Uložila** obchodní komisi vyjádřit se k přemístění popř. ke zrušení městské tržnice.
- **Uložila** investiční investiční komisi vyjádřit se k řešení oplocení u městských bytových domů v ul. 9. května.
- **Uložila** starostovi ve spolupráci se starostou Olešnice jednat o možnosti uzavření Palackého ulice pro těžkou nákladní dopravu.
- **Schválila** aktualizovaný plán zimní údržby místních komunikací.
- **Schválila** pronájem restaurace na koupališti p. Popkovi za stejných podmínek jako loni. **Uložila** OSMI předložit nájemní smlouvu radě.
- **Schválila** jako dodavatele akce „Demolice kůlny ve dvoře radnice a provedení doplnění oplocení“ firmu SOLAR Chlumec n.C. za konečnou cenu 287.980,- Kč.
- **Schválila** prodej 10 ks židlí (z bývalé posádky) Vodácko-cyklistické společnosti za celkovou cenu 500,- Kč včetně DPH.
- **Schválila** prodej 1 ks nerezového dřezu (z bývalé posádky) firmě DESPA s.r.o. za cenu 1.000,- Kč + DPH.
- **Vzala na vědomí** výsledek hospodaření Města Chlumec n.C. za rok 2005 po provedeném finančním vypořádání.
- **Schválila** návrh rozpočtu města na rok 2006 doplněný o úpravy a **doporučila** jej zastupitelstvu ke schválení.
- **Schválila** návrh výhledu rozpočtu na rok 2007 a 2008 a **doporučila** jej ke schválení zastupitelstvu.
- **Vzala na vědomí** rozbor daně z příjmů, DPH a daně z nemovitostí k 31.12. 2005.
- **Schválila** návrh odpisového plánu Školní jídelny Chlumec n.C., MŠ Beruška Chlumec n.C., MŠ U Zámku, Chlumec n.C., DDM Chlumec n.C. a ZUŠ, Chlumec nad Cidlinou.
- **Schválila** snížení ceny za pronájem místa pro automat na svíčky na městském hřbitově na 1.200,- Kč s platností od 1.1. 2006.

- **Vzala na vědomí** Zprávu z manažerské supervize poskytovatele sociálních služeb za rok 2005.
- **Schválila** částku 20.000,- Kč (4 x 5.000,- Kč) pro kočáry, které budou využity v rámci slavnostního otevření Klicperova domu 28.9. 2006.
- **Vzala na vědomí** zápis o kontrole kontrolního výboru ve Středisku sociálních služeb o.p.s.
- **Schválila** následující poskytnutí finančních příspěvků sportovním a zájmovým organizacím:
Český rybářský svaz Chlumec n.C. 20.000,- Kč
ČS chovatelů Chlumec n.C. 4.000,- Kč
JUNÁK Chlumec n.C. 20.000,- Kč
OS Město v zahradách Chlumec n.C. 20.000,- Kč
MODELKLUB Chlumec n.C. 8.000,- Kč
PS Táborník Chlumec n.C. 20.000,- Kč
Rada starších Církve ČH Chlumec n.C. 2.000,- Kč
SDH Lučice 4.000,- Kč
Vodácko-cyklist. společnost Chlumec n.C. 20.000,- Kč
ZKO č. 127 Chlumec n.C. 20.000,- Kč
Občanské sdružení Lučice 4.000,- Kč
Chlumecká zahradní železnice o.s. 3.000,- Kč
OS Podzámčí 10.000,- Kč
- **Schválila a doporučila** zastupitelstvu ke schválení následující finanční příspěvky:
TJ Sokol Chlumec n.C. 160.000,- Kč
FK Chlumec n.C. 50.000,- Kč
SDH Chlumec nad Cidl. 35.000,- Kč
- **Vzala na vědomí** informaci firmy CITELEUM, a.s. o úpravě ceny Smlouvy o přenesení správy veřejného a slavnostního osvětlení.
- **Nereflektovala** na nabídku p. Vlacha na zpracování analýzy a následné zpracování směrnice v oblasti ochrany osobních údajů.

USNESENÍ Z 84. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

konaného dne 20. února 2006

Rada města:

- **Uložila** OVŽP jednat s dotčenými orgány státní správy o dosažení dohody ke kladnému stanovisku pro 6. změnu ÚPO.
- **Uložila** TSBH posoudit možnost přemístění deponie recyklinu k pile Kinských.

- **Uložila** OSMI a místostarostovi jednat s p. Kyseltem o jeho záměru (pronájem prostor za účelem vybudování zahradního centra) s tím, že jsou možné dvě varianty řešení, tudíž nechť zájemce předloží své návrhy (dispoziční řešení) investiční komisi, která se k nim vyjádří.
- **Vzala na vědomí** informace tajemníka o zájemcích o místo investičního technika s tím, že toto místo **schvaluje** jako pracovní poměr na dobu určitou – do 31.12. 2006. Důvodem je potřeba zajistit časově omezenou činnost v oblasti realizace investic, protože stávající investiční technik bude zaneprázdněn realizací tří velkých investičních akcí.
- **Odložila** rozhodnutí o výběru projektanta na výměnu TUV na sídlišti o 14 dní a **uložila** vedoucímu BH a IT vyžádat analýzu třetí varianty (samostatná kotelna u každého domu) z více zdrojů.
- **Uložila** starostovi a vedoucí OSMI zajistit vypracování kupní smlouvy na areál 07 v průmyslové zóně pro firmu VaMR v následujících intencích. Město Chlumec nad Cidlinou upřednostňuje celkovou úhradu naráz, ale připouští splátkový kalendář s tím, že v tom případě bude smlouva obsahovat inflační doložku a splátkový kalendář bude řádově 400.000,- Kč/měsíc. Město v žádném případě nebude ručitelem. Převod veškerého majetku bude proveden až po kompletní úhradě ceny a ve smlouvě bude zajištěno předkupní právo ve prospěch Města Chlumec n.C. a sankce pro případ neplnění smlouvy.
- **Uložila** OSMI upravit stávající nájemní smlouvu firmě VaMR na základě skutečně užívaných objektů za obvyklých podmínek.
- **Doporučila** zastupitelstvu ke schválení Dodatku číslo 3 ke smlouvě o dílo č. 216/2003, který bude uzavřen mezi firmou KOBLA, spol. s r.o. a Městem Chlumec n.C. (rekonstrukce ZŠ – II. etapa).
- **Doporučila** zastupitelstvu ke schválení návrh smlouvy o dílo, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec n.C. a firmou STRABAG a.s. Praha (Rekonstrukce komunikace v ulici Spravedlnost – II. etapa).
- **Vzala na vědomí** informace investičního technika ve věci dodávky a instalace technologie pro víceúčelové kulturní zařízení s tím, že požaduje položkový rozpočet technologie dolby stereo SR.

- **Schválila** použití výtěžku z výherních hracích automatů pro rok 2006 na financování rekonstrukce bývalého kina na víceúčelové kulturní zařízení v Chlumu nad Cidlinou (kino, divadlo, koncertní sál).
- **Schválila** „Zprávu o závěrečných výsledcích inventarizace majetku a závazků města za rok 2005“.
- **Schválila** pořadí zájemců o místo vedoucího kulturního střediska. **Jmenuje** do funkce vedoucího kulturního střediska s účinností od 1.5. 2006 paní Marcelu Přerovskou s tím, že kromě jiného bude zajišťovat celostátní přehlídku amatérských divadelních souborů Klicperův Chlumec.
- **Vzala na vědomí** stanoviska odboru dozoru a kontroly veřejné správy MV ČR č. 20/2205, 21/2005, 22/2005, 31/2005, 34/2005 a 35/2005.
- **Vzala na vědomí** informaci tajemníka o obsazení místa správce hřbitova.
- **Nemá námitek** proti umístění stojanů na kola ve městě na základě žádosti JSG Company Nymburk. Žádost **postupuje** městské policii k vyjádření a následnému vyřízení.
- **Rozhodla** pro předvolební kampaň k volbám do PS Parlamentu ČR v červnu 2006 výlepové plochy nevyhrazovat s tím, že obecně se výlepové plochy Města nerezervují.

USNESENÍ ZE 34. MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

konaného dne 9. února 2006

Zastupitelstvo města:

- **Revokuje** usnesení číslo 12/31/05 a 15/32/05.
- **Schvaluje** prodej areálu 07 vyjma vlečky o celkové výměře cca 20 ha (dle předložené nabídky firmy VaMR a dle přílohy OSMI) firmě VaMR s.r.o. za cenu 10 mil. Kč.

- **Ukládá** radě města připravit kupní smlouvu s tím, že náklady na geometrické zaměření (oddělení pozemku vlečky v objektu 07) ponese kupující.

USNESENÍ ZE 35. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

konaného dne 1. března 2006

Zastupitelstvo města:

- **Schválilo** úpravu jednacího řádu zastupitelstva tak, jak je uvedeno v zápise.
- **Zrevokovalo** bod 13/30/05 a **schválilo** v návaznosti na usnesení č. 9/27/05e) Kupní smlouvu, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a firmou PRODUCT CZ, s.r.o. Nový Bydžov.
- **Schválilo** v návaznosti na usnesení č. 9/27/05d) a 15/33/06 Kupní smlouvu a smlouvu o zřízení věcného břemene, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a firmou KB-BLOK systém, s.r.o.
- **Schválilo** Dodatek č. 3 ke smlouvě o dílo č. 216/2003, který bude uzavřen mezi firmou KOBLA, spol. s r.o., Pečky a Městem Chlumec n.C. (ZŠ – investičních opatření – II. etapa).
- **Schválilo** přijetí dotace poskytnuté Ministerstvem financí ČR na rekonstrukci ZŠ ve výši 10 mil. Kč a **zavázalo se** uhradit zbývající část nákladů ve výši 105.728,- Kč z vlastních prostředků.
- **Schválilo** Smlouvu o dílo, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec n.C. a firmou STRABAG a.s., Praha („Rekonstrukce komunikace v ulici Spravedlnost – II. etapa“).
- **Schválilo** prodej částí p.p.č. 1385/3 a 1658/1 v k.ú. Chlumec n.C. (zarovnaní vlastnické hranice s pozemky v ulici Na Lukách).
- **Doporučilo** jednat o směně části p.p.č. 658/2 a směně a prodeji p.p.č. 658/20 v k.ú. Chlumec n.C. v tom smyslu, aby zůstal pás Města v šíři 15 m od oplocení hřbitova, kupní cena za zbývající

část parcely ve výši 100,- Kč/m² s tím, že úhrada za vyhotovení oddělovacího GP a kolku za vklad do katastru nemovitostí bude rozdělena rovným dílem mezi obě strany. V případě, že dohoda nebude možná, parcelu p.p.č. 658/20 neprodávat.

- **Schválilo** prodej p.p.č. 940/14 v k.ú. Chlumec n.C. za cenu 200,- Kč/m² s tím, že vklad smlouvy do katastru nemovitostí uhradí kupující a Město zaplatí daň z převodu nemovitostí.
- **Schválilo** prodej části parcely dle PK 940 (část p.p.č. 940/2) v k.ú. Chlumec n.C. (část pozemku sousedící s parcelami p.p.č. 940/14, 950/2 a 950/21 v k.ú. Chlumec n.C.) za cenu 300,- Kč/m² s tím, že oddělovací geometrický plán a kolek za vklad smlouvy do katastru nemovitostí uhradí kupující a Město zaplatí daň z převodu nemovitostí.
- **Schválilo** prodej části parcely dle PK 940 (část p.p.č. 940/2) v k.ú. Chlumec n.C. (část pozemku sousedící s parcelami p.p.č. 949/3 a 950/3 v k.ú. Chlumec n.C.) s tím, že oddělovací geometrický plán a kolek za vklad smlouvy do katastru nemovitostí uhradí kupující a Město zaplatí daň z převodu nemovitostí. Cena 300,- Kč/m² u nezatíženého pozemku a za 40,- Kč/m² u pozemku zatíženého sítěmi.
- **Schválilo**, v návaznosti na usnesení 21/33/06, prodej prostor městské tržnice firmě APOSO spol. s r.o. Hradec Králové.
- **Schválilo** v souladu s § 84 odst. 2 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění, rozpočet Města Chlumec nad Cidlinou na rok 2006 včetně úprav uvedené v zápise a to jako limitovaný příslib v souladu s § 13, odst. 9 vyhlášky č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů.
- **Schválilo** výhled rozpočtu města na rok 2007 a 2008 v předloženém znění.
- **Schvaluje** Dodatek č. 2 ke smlouvě č. 20110321 o poskytnutí finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí České republiky (plynofikace Lučice).
- **Schválilo** návrh výše odměn za výkon funkce neuvolněným členům zastupitelstva s účinností od 1.3. 2006. Za období leden a únor 2006 bude rozdíl doplacen.
- **Schválilo** realizaci projektu 3 x 333 tisíc pro aktivní život obce (žádost o grant pro víceúčelové kulturní zařízení).

Jana Tučková
sekretariát starosty

DOPLŇOVAČKA

Naši představitelé 1953-1954

1. Dravý pták	5. Noční pták
2. Tenký	6. Zaklení
3. Jezdecké sedadlo	7. Ne mladý
4. Nevidomý	Rozluštění na str.: 33

1	2	3	4	5	6	7
S	S	S	S	S	S	S

LV

VÁŽENÍ OBČANÉ

S tímto oslovením jste mnozí z Vás v minulých dnech obdrželi leták, který končil adresou, telefonickým, faxovým a e-mailovým kontaktem na Město Chlumec nad Cidlinou. Někteří z Vás reagovali tak, že se domnívali, že jde o oficiální leták městského úřadu. Toto bych rád uvedl na pravou míru.

Tak především: **v každé výzvě nebo informaci občanům, kterou rozesílá Město nebo městský úřad, je na konci uveden autor** (někdy starosta, někdy úředník).

Anonymní leták, který jste obdrželi, není žádnou oficiální výzvou nebo informací úřadu občanům. Obsahuje řadu pravdivých informací o právech občana obce. Obsahuje však hned v prvních dvou bodech - neváhám to nazvat - jedovatou slinu plivnutou na štít Města a jeho úřadu, která má vyvolat dojem pravdivé informace a vyvolat mezi občany pochybnosti o jednání orgánů města a jejich zákonnosti. Musím zdůraznit, že občané dostávají více informací, než občané některých jiných měst (usnesení rady města a zastupitelstva města jsou zveřejňována na www stránkách a ti starší si je mohou přečíst v nejbližším čísle Chlumeckých listů). Platí trvale, že jednání zastupitelstva města jsou veřejná a není vinou úřadu ani zastupitelstva, že na tato veřejná jednání chodí tak málo občanů a to většinou jen tehdy, když se to nějakým způsobem jich osobně dotýká.

Přiznám se, že v debatách s kolegy tajemníky jsem byl vždycky hrdý na to, že jsem mohl říkat: u nás se nepolitikaří, u nás se nehlasuje podle politické příslušnosti nebo zájmu, u nás zastupitelé hlasují podle svého vědomí a svědomí. A teď nevím, jestli tady už někdo spouští předvolební boj, když komunální volby budou až v listopadu, nebo jestli si chce přihřát jen nějakou svoji polívku. V každém případě mne zaráží ten anonymní způsob, který míchá vyložené lži s pravdivými informacemi a zřejmě očekává, že se jeho semínko nedůvěry ujme pod heslem „na každém šprochu...“

Proto bych Vás chtěl, Vážení občané, požádat: věnujte pozornost tomu, co vám kdo říká, jestli to říká veřejně a neanonymně, a samozřejmě máte plné právo a možnost si věci na městském úřadě ověřit. Dávejte bedlivě pozor na to, co Vám tito i budoucí anonymové a anonymáčkové slibují a snaží se namluvit, přemýšlejte, zda za tím není jen a jen jejich osobní zájem, který je v rozporu se zájmem města a jeho občanů jako celku.

Přeji Vám a věřím v to, že v posuzování těchto záležitostí i v obojích letošních volbách Vám řešení napoví zdravý lidský rozum.

Ing. Čeněk Kodejška, tajemník MěÚ

VĚZNICI POSTAVÍ, ALE POZDĚJI

Vězeňská služba prozatím odložila plán na vybudování nové věznice v Chlumci nad Cidlinou. Budovy v bývalém vojenském areálu za městem, které by v budoucnu mohly pojmout stovky vězňů, však zůstávají v záloze. Pokud bude další vězení potřeba, vyroste pravděpodobně právě v Chlumci.

„Jednání jsme pro tuto chvíli pozastavili, přednost zatím dostala náročná dostavba věznice v Rapoticích. Nejde však o konečné řešení. Jakmile bude potřeba další věznice, a pokud budu dále generálním ředitelem vězeňské služby, tak vyroste určitě v Chlumci. Poloha města i další podmínky přímo na místě jsou pro nás velmi vhodné, budovy jsou v dobrém stavu a jednání s radnicí zatím probíhají seriózně. Jestliže budou stavy vězňů nadále stoupat, a ony stoupají, jednání znovu otevřeme,“ řekl generální ředitel Vězeňské služby České republiky Luděk Kula a naznačil, že další rokování s chlumeckou radnicí by mohla pokračovat zhruba za dva měsíce.

„Zatím jsme se dohodli, že budovy, ve kterých by mělo vězení být, zatím zůstanou nevyužité,“ doplnil Kula.

V současné době dostalo přednost dokončení věznice v Rapoticích na Třebíčsku, kde počátkem příštího roku chce vězeňská služba otevřít zařízení pro šest set vězňů.

„Objekt jsme získali od armády vloni na podzim, tedy ještě před tím, než jsme začali uvažovat o Chlumci, a nejprve se musíme vypořádat s jeho uvedením do provozu. Jsou s tím spojeny nemalé náklady, teprve uvidíme, jak na tom potom budeme finančně a personálně a také jaké budou stavy vězňů,“ řekl Kula.

V Královéhradeckém kraji jsou v současné době čtyři vězeňská zařízení. Místo pro případné vězení našla vězeňská služba v chlumeckém areálu, který město před několika lety získalo od armády a kde nyní roste průmyslová zóna. Věznice by mohla zaměstnat stovky lidí z regionu, který patří k těm s nejvyšší nezaměstnaností v kraji.

Podle Kuly by další zařízení pomohlo vyřešit problémy s nedostatkem místa v českých věznicích, kde nyní připadají na jednoho vězně čtyři metry čtvereční a jejich přetíženost se pohybuje okolo dvou procent. „Měli bychom disponovat alespoň pěti čtverečními metry na osobu. Dvouprocentní přetíženost se jeví jako nízké číslo, ale ve skutečnosti to představuje osm set vězňů osob. Navíc do výkonu trestu zatím nenastoupilo dalších téměř pět a půl tisíce lidí,“ uvedl již před časem Kula.

Regionální mutace Mladá fronta DNES - východní Čechy (Hradec Králové)

Autor: **STANISLAV DOUBAL**

copyright: MAFRA a.s. - MF DNES - iDNES

STŘÍPKY MOUDROSTI ANEB POZNEJ SÁM SEBE

✧ Mnoho je na světě mocného, nic však mocnějšího člověka. *Sofokles*

✧ Čím více se cítíš člověkem, tím více jsi podobný bohům. *J. W. Goethe*

✧ Kéž by nám jednou bylo dáno vidět se tak, jak nás vidí druzí. *R. Burns*

✧ Nevíš, jak je těžké břímě, které neseš. *Africké přísloví*

✧ Člověk přece nemůže trvale žít z ledniček, politiky, financí a křížovek. Člověk to prostě nemůže. Člověk přece nemůže žít bez básní, bez barev, bez lásky. *A. De Saint-Exupéry*

Inzerce

INFORMACE PRO OBČANY

- OTÁZKY A ODPOVĚDI O PTAČÍ CHŘIPCE

Přibližně po 3 letech se současný kmen ptačí chřipky, nazývané také chřipka ptáků (influeza A, kmen H5N1), rozšířil z Asie do Evropy. Virus se dosud (6. března 2006) objevil většinou u uhynulých labutí a kachen v celkem 16 evropských zemích - nejbliže na Slovensku, Německu a Rakousku. Neznámená to však, že musí mít smrtelné následky - tedy pokud se budeme řídit radami odborníků...

V další textu se pokusíme zodpovědět některé otázky:

1. Co je chřipka ptáků a jaké jsou příznaky nákazy u drůbeže?

Influeza drůbeže je virové onemocnění postihující ptáky jak volně žijící, tak drůbež jako slepice, krůty, kachny a husy.

Postižená zvířata mají dýchací potíže, jsou otupělá a netečná, mají načepýřené peří, odmítají se pohybovat, příjem krmiva je omezen nebo se objeví úplné nechutenství. Rovněž snáška se výrazně snižuje nebo se úplně zastaví. Vejce jsou deformovaná a mají tenkou skořápku. Zjišťovány jsou krváceniny a nekrotické změny na hřebínku a lalůčcích, edém hlavy, otoky a krváceniny na končetinách. Ptáci masivně hynou v průběhu 1-2 dnů.

2. Je chřipka ptáků nebezpečná pro člověka?

Ptačí chřipka zatím není přenosná z člověka a na člověka. U člověka je možná infekce úzkým kontaktem s infikovanými ptáky nebo drůbeží - riziko se zvyšuje u lidí pracujících v chovech drůbeže nebo ptačích útulcích. Infikovat se můžete z ptačího trusu, krve, štáv, peří, tepelně neupraveného masa, vaječného bílku či kontaminované vody.

3. Jaké jsou příznaky chřipky ptáků u lidí?

Vyslovit podezření na chřipku ptáků u lidí můžeme, jestliže:

- jsou podezření na výskyt chřipky ptáků v okolí cca 10 km od jejich bydliště, pracoviště,
- onemocní s příznaky vysoké teploty, bolestí hlavy, kašle, obtíží při dýchání přibližně po 7 dnech od kontaktu s podezřelým potenciálně nemocným zvířetem.

Upozornění: pravděpodobnost onemocnění chřipkou ptáků je extrémně malá.

Přesto: obtíže konzultujte s Vaším lékařem a žádejte vyšetření na chřipku ptáků.

4. Pomůže současné očkování proti běžné chřipce i proti chřipce ptáčí? Jaké léky existují?

Současné očkování nezabrání nákaze ptačí chřipkou, ale pomůže zmírnit její průběh. V současné době je však tato vakcína v našich lékárnách vykoupená: očkovat se nechalo zhruba 8 % populace.

Proti chřipce ptáků zatím neexistuje lék. Na trhu jsou ale dva, které průběh nemoci zmírňují: Relenza (inhuluje se a není vhodný pro děti) a Tamiflu (v dubnu by měl dorazit typ určený dětem do 12 let, ten se však nehodí pro děti do 1 roku - u těch není jiná pomoc než izolace). Oba jsou na předpis a musejí se podávat ihned při prvních příznacích choroby.

5. Jaká je možnost osobní ochrany?

Nevýznamnější je dodržování zásad osobní hygieny. Významné je mytí rukou a dezinfekce po každém kontaktu se zvířaty nebo jejich exkrety. V případě podezření z nákazy v chovu by exponovaní lidé měli neustále nosit tyto ochranné pomůcky:

- ☐ pracovní oděv pokrývající i hlavu
- ☐ pokrývku hlavy, která zcela ukryje vlasy
- ☐ obuv, kterou lze dezinfikovat
- ☐ omyvatelné ochranné rukavice, které lze dezinfikovat
- ☐ ochranné brýle zabraňující pronikání prachu
- ☐ při práci ve stájích, kde je riziko kontaktu s drůbežími exkrety, peřím a podobnými materiály je nutné nosit vhodný typ respirátoru.

6. Jak chránit zvířata?

Drůbež je třeba držet uzavřenou ve stájích a chránit ji před kontakty s volně žijícím ptactvem. Slepice, kohouti a krůty by neměli být drženi společně s vodní drůbeží. Je nutné dodržovat pravidla hygieny. Při podezření z nákazy dezinfikovat veškeré materiály, které jsou vyneseny ze stáje nebo je ve stájích nechat.

7. Jak upravit drůbeží maso a vajíčka?

Obojí je nutné vždy tepelně zpracovat. Pokud by byl virus H5N1 přítomen v drůbežím mase, není inaktivován chlazením nebo mražením. Běžná tepelná úprava (vaření, pečení) virus spolehlivě zničí při dosažení 70 °C v jádře potraviny, a to již za pouhou jednu sekundu. V případě vajec platí totéž - tedy vejce používat pouze do potravin, které jsou následně tepelně opracovány (vařeny, pečené). Obecně jako prevence je důležité dodržovat základní hygienické návyky při manipulaci se syrovým masem (používat jiné nástroje - nože na syrové maso a jiné nástroje na práci s ostatními potravinami - tak by se zabránilo případné zkřížené kontaminaci).

8. Co mám dělat, když najdu nemocného nebo uhynulého ptáka?

8.1 Nález

Především se vyvarujte přímého kontaktu s uhynulými zvířaty a jakýkoli nález mršiny ohlaste krajské veterináře **MVDr. Karešové tel. 602 483 537** nebo na Krajskou veterinární správu Královéhradeckého kraje tel. 495 279 063. Pozor by si měli dávat i myslivci při honech a v lese, malochovatelé by měli sledovat svou drůbež a jakékoli změny nahlásit veterinární službě.

8.2 Lidé, kteří chovají domácí drůbež (slepice, kachny nebo husy)

Chraňte sebe a svou rodinu

- ☐ odrazujte děti od hraní si s drůbeží. Zakažte dětem dotýkat se nemocných či mrtvých ptáků naučte je ihned upozornit dospělé na takový nález
- ☐ ujistěte se, že děti si před každým jídlem myjí ruce mýdlem

- ☐ jestliže naleznete ve svém chovu nemocného nebo mrtvého ptáka, nesahejte na něj, ale ihned informujte veterináře
- ☐ jestliže není technicky možné, aby veterináři hned přijeli, a vy se musíte o nemocného ptáka postarat sami, použijte ochranné pomůcky viz bod 5.
- ☐ jestliže se musíte mrtvého opeřence zbavit sami, použijte rukavice a masku, zakopejte ho na místě, kde nehrozí nebezpečí z kontaminace spodních vod. Poté neprodleně kontaktujte veterináře
- ☐ poté, co ukončíte svůj kontakt s nemocnými či mrtvými ptáky, svlékněte své oblečení, ochranné brýle a masku a vyčistěte je dezinfekčním prostředkem. Ruce důkladně umyjte mýdlem dříve, než na sáhnete na cokoliv jiného
- ☐ klec, kurník nebo další místa, kde byli nakažení ptáci drženi, může být zdrojem infekce po několika dalších dnech
- ☐ používejte dezinficiencia (peroxid vodíku, směs organických kyselin, glutaraldehyd a jodové sloučeniny) k dezinfekci klecí, oblečení a dalších věcí, které byly v kontaktu s infikovanými ptáky. Veterináři nebo hygienická služba ve vašem regionu vám může doporučit vhodné produkty (dezinficiens).
- ☐ nejezte nemocné divoké ptáky, ptáky chované v zajetí nebo ve vašem chovu a to ani v případě, že si je dostatečně uvaříte či upečete. Taktéž nimi nekrmte své domácí miláčky, psy a kočky.

9. Co se stane, když se chřipka ptáků na území obce potvrdí?

V případě důvodného podezření na výskyt ptačí chřipky, potvrzeného centrální laboratoří v Praze, je od středu nákazy stanoveno ochranné 3 km pásmo a obec musí neodkladně přistoupit k najmenování „sčítacích komisařů“, kteří začnou ihned provádět evidenci veškeré chované drůbeže, okrasného ptactva a dalších opeřenců v malochovech. Sčítacím komisařům MUSÍ být umožněn vstup do objektů - v opačném případě se jedná o trestný čin maření úředního výkonu se zvláštním zřetelem na ohrožení zdraví a životů obyvatelstva. Sčítací komisaři budou vybaveni průkazy opravňujícími ke sčítání drůbeže a nezbytnými ochrannými pomůckami. Do úředního výkonu nastupují i další složky státní správy - policie a armáda. Pokud dojde k definitivnímu potvrzení výskytu viru H5N1 v londýnských laboratořích, bude ochranné pásmo rozšířeno na kruh o celkovém poloměru 10 km.

Za Městský úřad Chlumec nad Cidlinou: **Miluše Časlavská**

Zdroj informací a další podrobnosti naleznete na:

www.svs.cz

<http://novinky.cz/special/chripka>

<http://www.zupu.cz>

SETKÁNÍ PŘEDSTAVITELŮ MĚSTA S ÚSPĚŠNÝMI REPREZENTANTY MĚSTA ZA ROK 2005

Starosta města Ing. Miroslav Uchytíl a místostarosta Ing. arch. Jiří Bučina pozvali 9. února do zasedací místnosti radnice jednotlivce i kolektivy z Chlumce n. C., kteří úspěšně závodili ve svých oborech v uplynulém roce. Stává se milou tradicí, že na chlumecké radnici se setkávají vítězové krajských a celostátních soutěží, účastníci mezinárodních soutěží, mistrovství světa či světových olympiád. Někteří z nich dokonce dosáhnou ve svých kategoriích na tituly nejvyšší. Pozvaní obdrželi Pamětní list za vzornou reprezentaci města v roce 2005.

Tato akce je pořádána nejen pro to, aby si ocenění mládežníci i dospělí vyslechli zasloužená slova chvály, ale při neformální besedě mohou vznést i požadavky na představitele města vzhledem k lepšímu zajištění svých zájmových činností. Setkání se zúčastnili:

Letečtí modeláři:

Vladimír Urban - účastník Mistrovství světa leteckých modelářů v Argentině

Tomáš Bereščák 8. místo na Mistrovství ČR, **Vojtěch Bereščák** - 2. a 3. místo na krajské soutěži, **Jan Koniček** - 2 x 1. místo na krajské soutěži, **Martin Kadlečík** - 3. a 4. místo na krajské soutěži.

Judo:

Miloš Steklý - celkový vítěz Grand Prix, 3. místo na Mistrovství ČR jednotlivců i družstev, 2. místo na Mezinárodním turnaji ve Vídni a Stregonu, **Dominik Wagner** - Přeborník ČR, mistr Královéhradeckého a Pardubického kraje.

Střelci:

Družstvo: Karolína Ditrychová, Filip Novotný, Marek Ditrych - 1. místo Mezinárodní mistrovství ČR SBTS v Branném vícebo-

ji mládeže, **Petra Chaloupková** - 9. místo na mistrovství ČR - juniorky, **Zdenka Homolová** - 9. místo na mistrovství ČR - dorostenky, **Jana Koulová** - 9. místo na mistrovství ČR - starší dorostenky.

Fotbal:

Jiří Kučera, Adam Suchánek, Jan Hašpl - nejlepší hráči mužstev mladších žáků a ml. elévů.

Hasiči:

Družstvo chlapců - 4. místo na Mezinár. olympiádě mladých hasičů ve Varaždinu, družstvo žen - 6. místo, **družstva mužů A,B** účast Mezinárodní olympiádě hasičů ve Varaždinu.

Westernové jezdecký:

Jaroslav Vilgoš - 2., 3. a 5. místo Mistrovství ČR v reiningu, člen reprezentačního týmu na Světovém poháru národů v Itálii - 6. místo, 1. místo Finále Autodemont Cup, 4. místo NRHA Lawson Bronze Trophy, 1. místo CZQHA Show. **P.Z.**

JÁ SE UMÍM PODEPSAT...

Je úterý, posledního února roku 2006. Dle prezidenta Světové banky Paula Wolfovitze ode dneška přestává být naše země rozvojovým státem a jsme zařazeni do kategorie vyspělých zemí.

Včera běželo v televizi, v záplavě stupidních seriálů a reality show, Kladivo na čarodějnice a já jdu z práce a přemýšlím, že bych si tuto Kaplického knihu o čarodějnických procesech mohl znovu přečíst. Sáhnu do dopisní schránky - vyúčtování mobilního operátora a Telecomu (to zas bude peněz), reklamní tiskoviny (půjdu do sběru) a ANONYM... V něm mi jakýsi „vážený občan či občanka“ sděluje - **víte, že:** a to tento měsíc již potřetí! Ne, nevím, že... Obsah mě ani moc nezajímá a navíc, občan, který se stydí pod své dílo podepsat (třeba zní jeho jméno nějak vulgárně - to by bylo snad i omluvitelné), mi nemá co říci. Už za oněch zmíněných inkvizičních procesů v 17. století anonym fungoval. I za budování rozvinutého socialismu v naší zemi bylo lidem, kteří se pod své výplody zapomněli podepsat, dobře - jen si vzpomeňte!

A tak nevím, co s lidmi, kteří se neumí nebo spíše nechťejí pod svůj názor alibisticky podepsat, oslovují nás „**Vážení občané, víte, že:**“, nabádají nás k novodobé defenestraci a snaží se bránit rozvoji našeho města a přísunu peněz do něj. A jsme opravdu už tou vyspělou zemí?

Ne, dnes již toho Kaplického číst nebudu, už mám pro dnešek se čtením splněno, anonym dám do sběru... a podepíšu se rád. Za svůj názor se totiž nestydím.

Josef Komárek

VZPOMÍNKA

Je tomu již rok, kdy mi po mém návratu z nemocnice řikala manželka, že mne několikrát volal p. Novák. Zvědav, co mi chce, dotyčného jsem telefonicky zavola. Doslovné přání jmenovaného bylo: „Jeniku, potřeboval bych vědět, kde bych koupil ořech a švestku. Chtěl bych stromky zasadit, aby něco pořádného po mě zůstalo.“

Nebyl žádný problém p. Novákovi splnit jeho přání, snažil jsem se, aby měl ode mne dostatek informací k možnosti nákupu stromků. Hlavou se mi honily jen dohady, co jej asi vede k uvedenému záměru, i když jsem věděl o jeho lásce k ovocnému stromovi a vinné révě. Snad předtucha konce jeho pozemské pouti, snad slova Petra Bezruče: „Ale stromek zasadím, stromek to je číman, stojí na své podstatě jako dávný Říman. Stromek, ten nás přeroste všechny se vším všudy, všechna naše snažení všechny naše bludy.“

Pravá příčina ušlechtilé myšlenky p. Nováka zůstala nezodpovězena, neboť v březnu p. Novák odešel tam, odkud není návratu, nestihl vysněné stromky nakoupit a zasadit. Ale přesto po něm zůstala trvalá památka v ucelené sbírce zemědělských strojů a náradí věnovaná jím našemu městu.

Zima

Inzerce

Inzerce

SVÁTKY JARA

Velikonoce jsou svátky pohyblivé. Nastávají vždy první neděli po prvním jarním úplňku, a tak letos připadnou na polovinu dubna.

Tyto svátky jara mají magickou sílu, jak věřili naši předkové, a jsou odpradávná opředeny bájemi, dokonce prý předurčují celý rok.

Vstupní branou do těchto svátků je **Květná neděle**. Je poslední postní nedělí, po níž začíná Svatý týden. Tuto nedělí se u nás světi kočky (větvičky jívny). Ty se pak zapichovaly do polí na ochranu úrody, zastrkovaly se i za krovy a v místnosti za svaté obrázky. Jejich ochranná moc dokázala vyléčit různé nemoci. I dnes se květy jívny používají v lidovém léčitelství. Hlavní příprava na Velikonoce začínala po ukončení bujarého masopustního veselí **Popeleční středomu** a vrcholila takzvaným **svatým** nebo také **pašijovým týdnem**.

Zelený čtvrtek - to je Kristova poslední večere s učedníky. Je to den, kdy - podle lidové pranostiky - by se měla jíst jen zelená strava, kdy se pečou jídáše a kdy naposledy zazní zvuk zvonů, protože pak odlétají do Říma a nahradí

je zvuk řehaček. Lidé by se v tuto dobu neměli hádat ani si nic půjčovat. Když toto dodrží, vyhnou se rozepřím celý rok a naopak se jich budou držet peníze.

Velký pátek připomíná utrpení. Je to den smutku, ticha a rozjímání. Připomíná utrpení Krista - ukřižování. Na znamení smutku je v tento den výzdoba kostelů chudá, bez květů a svíček, písně se zpívají bez varhan a zvony mlčí. Drží se půst, nesmí se pracovat na poli ani na zahradě, aby se nehýbalo se zemí. Nesmí se ani prát. Snad o žádném jiném dni nevzniklo tolik pověr. Lidé věřili, že když se ráno před východem slunce umyjí v potoce, ochrání je to před nemocemi. Povídalo se, že se dějí zázraky, země má magickou sílu a otevírá se, aby ukázala své poklady.

Bílá sobota je takzvaným aliturgickým dnem - neslouží se mše. Slavnost vzkříšení začíná už v sobotu večer a zahajuje se vnesením zapálené svíce do temného kostela.

Neděle - **Boží hod velikonoční**, je už dnem radosti, která na **Červené pondělí** často přechází až do rozpustilosti. Hlavním aktem je velikonoční **koleda**, tedy **pomlázka** či **šlahacka**. Málokterá tradice je dodnes tak živá. Ačkoli se jedná o zvyk na první pohled bizarní - jen těž-

ko bychom nevědomému cizinci vysvětlili, jak má hledat logiku v tom, když do domu, kde žije svobodné děvče, vtrhne banda mladíků, dívku zbije spletenými pruty a ona, namísto spravedlivého hněvu nebo dokonce přivolání policie, je za tento úkon obdaruje úsměvem, veselým výskáním a pohostí je. Mladíci při koledě dostávají od děvčat pestrobarevné stuhy. Ty jsou na veřejnosti důkazem, kolik mají děvčat v oblíbě. Tento zvyk se udržuje hlavně na Slovácku. Pondělím ještě Velikonoce nekončí, jejich oslavy pokračují dalších padesát dní, až do neděle Seslání Ducha svatého.

Nejpěknějším symbolem Velikonoc je bezesporu barevné vajíčko. Protože vejce obsahuje zárodek života, bylo již odpradávná symbolem plodnosti, úrodnosti a života. Jako dárek musí být vajíčko plné a malované. Tradiční a nejvýmluvnější je červená barva, ta je barvou života a lásky. Odtud vznikl název kraslice. Tyto jsou tak unikátním projevem lidového umění, že se již od počátku minulého století staly objektem sběratelů. Právě kvůli prodeji se začala vajíčka vyfukovat. Různé techniky zdobení vajec je možno vidět na výstavách, v muzeích a ve skanzenech.

Veselé Velikonoce! sestavila **Vá**

VELIKONOČNÍ TRADICE

Po Modrém pondělí, Žlutém úterý přichází první den ze Svatého týdne, a to je Sazometná středa.

SAZOMETNÁ STŘEDA

Středa před Božím hodem velikonočním. Říkalo se jí škaredá, černá nebo sazometná, protože se vymetaly komíny. Podle lidového obyčeje se nesmíte škaredit a mračit, jinak se budete mračit po všechny středy v roce.

ZELENÝ ČTVRTEK

Podle tradice, když zazvoní zvony naposledy, si máte zacinkat penězi, aby se Vás držely celý rok. Někde se zvoní paličkou o hmoždír, aby stavení opustil hmyz a myši.

Zvyky: Kdo sní před východem slunce pečivo namazané medem, je chráněný před uškutnutím hadů a před žihadly vos. Pekly se jídáše, zvláště tvarované obřadní pečivo z kynutého těsta. Pokud se jedly potřené medem, opět měly být pro zdraví.

VELKÝ PÁTEK

Velký pátek je také postním dnem.

Pověsti: Na Velký pátek se děly zázraky a země měla magickou sílu. Otevírala se, aby ukázala své poklady. Poklad označovalo světlýlko nebo kvetoucí nebo zářící kapradí, otvor ve skále, ze kterého vycházela záře. Na souš vycházeli vodníci a proháněli se na koních. Podle pověsti se i na chvíli otevřela hora Blaník.

BÍLÁ SOBOTA

Zvyky: Na Bílou sobotu se také uklízelo, bílilo. Na slavné Vzkříšení, na Hod boží velikonoční, obřadní i sváteční pokrmy, pekli se mazance i velikonoční beránci, pletly se pomlázky z vrbového proutí nebo vázaly březové metličky a zdobila se vajíčka.

BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

Ve východních Čechách dal hospodář kus svěceného mazance, vejce a víno poli, zahradě a studni, aby byla úroda, voda a dostatek ovoce. Pečou se velikonoční beránci.

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

Chlapci chodí dům od domu za děvčaty se spletenými pomlázkami, většinou

z vrbového proutí, zdobenými stuhami. Šlehají dívky a vinšují, za to dostanou malovaná vajíčka. Někde je zvykem, že v úterý chodí s pomlázkou děvčata, jinde polévají chlapce vodou. V mnoha vsích bylo zvykem číhat na děvčata ráno, když šla do kostela.

BÍLÁ NEDĚLE

Druhá neděle velikonoční - novokřtěnci nosili toho dne naposledy bílé křestní roucho. Dnes je často dnem slavnostního prvního sv. přijímání.

POMLÁZKA - proč se šlehalo:

Aby byla děvčata zdravá, pilná a veselá celý rok, předání svěžesti, mladosti a zdraví mladého proutku, hospodář vyšlehal čeládku, aby nebyla líná, také na znamení přátelství mezi rodinami - děti nechodily k těm sousedům, jejichž rodiče nebyli zadobře.

VELIKONOČNÍ VAJÍČKO

Zvyk konzumovat vejce v době svátků souvisel pravděpodobně i s půstem, který Velikonocům předcházela a při kterém se vejce jíst nesmělo, je také symbolem životní síly, narození, nesmrtelnosti, návratu jara a skořápka pocit bezpečí.

Přetištěno z časopisu FUTURUM

„SUDIČKY NAD JEHO KOLÉBKOU NESKRBLILY“

Slova, která kdysi napsal Karel Richter v jednom z článků Chlumeckých listů, asi nejlépe vypovídají o člověku, který celý svůj život zasvětil myšlence ochotnického divadla. Antonín Lauterbach, pedagog, spisovatel a divadelník, který se nezapomenutelně zapsal do dějin chlumeckého divadla a do srdcí několika generací diváků. Za svou celoživotní činnost byl oceněn čestným odznakem „Zlatý Tyl“ udělovaným nejvýznamnějším osobnostem českého ochotnického divadla.

Začátkem března se objevila na pultech jeho kniha „Historie chlumeckého divadla“. Když jsem před dvěma roky pana Lauterbacha oslovil, zda by souhla-

o životě města v průběhu sedmi desetiletí kardinálních proměn společensko-politických poměrů v období od první republiky, druhé republiky, německé okupace, krátkého údobí poválečné demokracie i komunistické totality. Antonín Lauterbach je zosobněná historie kulturního dění v Chlumu za uplynulých více než sedmdesát let. Je mimořádně kvalifikovaným autorem nejenom díky svým literárním dispozicím a metodologickým předpokladům, ale i vzhledem k své mnohaleté osobní účasti a významném podílu na činnosti a vynikajících výsledcích Pěvecko-ochotnické jednoty Klicpera, která byla profilovým chlumeckým sdružením pěstujícím zájmové ochotnické divadelnictví, napsal o knize PhDr. Karel Richter.

Pana Lauterbacha jsem v průběhu uplynulých dvou let navštívil ještě mnohokrát, abychom společně konzultovali postup prací na knize, a vždy to bylo velmi příjemné a plodné setkání. Krátce po dokončení rukopisu jsem ho požádal o odpovědi na několik otázek o jeho velké lásce k divadlu a literární tvorbě.

Co pro vás znamená amatérské divadlo?

Především záchytný bod. Mým životním snem bylo stát se hercem z povolání. Moje druhá matka, která dobře poznala svízelný život dřívějšího kočovného herce, po mých studiích správně nasměrovala mé životní kormidlo. Stal jsem se učitelem a jako přívesek se plně věnoval amatérskému divadlu.

Které období bylo podle vás nejúspěšnější v historii chlumeckých ochotníků?

Je to paradox. Za protektorátu. Po celou dobu druhé světové války nevychladla v Chlumu divadelní scéna. Ročně zinscenovat přes 40 představení znamenalo hezké vypětí a oběť.

Na které ze svých divadelních kolegů nejčastěji vzpomínáte?

Hlavně na slávu Cóna, už také proto, že vedl mé první kroky na prknech, která znamenají svět.

Jaké role jste hrál nejraději?

Víceméně charakterní, i když si pořádně zadovážet v Burianovkách jsem nikdy neodmítl. V nich jsem vždy hrál hlavní role.

Zúčastnil jste se také Jiráskova Hronova, kolikrát a kdy to bylo?

Celkem dvakrát. Na 10. Jiráskovu Hronovu v roce 1940 a na 18. Jiráskovu Hronovu v roce 1948.

Jaká představení chlumeckých ochotníků v Hronově hráli?

V roce 1940 J. Vrchlický „Námluvy Pelopovy“ a v roce 1948 O. E. Leskovu hru „Peldramové“.

Byl jste raději autorem, hercem nebo režisérem?

Nejraději autorem, to jsem měl své soukromí plně pro sebe. A bylo mně dobře.

Připravil jste k vydání knihu „Historie chlumeckého divadla“, co vás vedlo k tak rozsáhlému projektu?

Upřímná úcta a láska k našemu slavnému rodáku. Když se řekne Chlumec nad Cidlinou, většinou lidí vyvstane jméno V. K. Klicpera, a tudíž divadlo. A pak to byl můj koníček.

Máte přehled o své literární tvorbě, co všechno jste napsal?

Ve svém mládí hlavně se Slávou Cónem jsme psávali pro sokolské Šibřinky půlnoční scény, v době revue jsme společně spáchali revue Chlumec v revoluci aneb Bomba u Cidliny, dále revue Chlumec včera a dnes a konečně i operetu Pro vévodkyni a reportážní hru Z urny století. Sám jsem napsal divadelní hry Uragan, Morana, Vruboun posvátný, Ruce vzhůru, Pětistá růže, O zajetí krále Václava, Vězeň na Bezdězu, Velká láska, Od případu k případu, Šťastný dědic, Když má někdo Filipa, Špion v Grandu. Z povídek Láska a utrpení panoše Jana, Útek z bídy, román Když ještě Shakespeare žil aneb Armon a Sylva a koneč-

ně jmenovanou Historii chlumeckého divadla.

Jste jedním ze zakladatelů Klicperova Chlumce, jaký byl jeho záměr v době založení?

Byli jsme tehdy vlastně tři. Sláva Cón, O. E. Lesk a já, kteří jsme usilovali, po vzoru Jiráskova Hronova, založit divadelní festival a připomenout tak slávu našeho rodáka V. K. Klicpera a obdobně každoročně pořádat Klicperův Chlumec. Se svou myšlenkou jsme u výboru „Klicperův“ neuspěli, museli jsme ještě nějaký rok počkat, než uzrála.

Jak vidíte festival dnes?

Už také proto, že se v tomto směru

opravdu něco závratného v Chlumu děje, věřím, že hodně získá festival na kvalitě.

Myslíte, že je dobré, aby se KCH stal celostátní přehlídkou?

Proč ne? Byl již dvakrát celostátní - při 13. a 18. ročníku. Zkusit se to může potřeť.

Jak se díváte na to, aby se stal KCH přehlídkou původní české veselohry?

Podle mého si myslím, že Klicperův Chlumec ochuzujeme, a hlavně diváka, o skutečně významná dramatická díla. Věšochuť nikdy neškodí.

Jak vidíte budoucnost chlumeckých ochotníků a Klicperova Chlumce?

Na obzoru se rýsuje barva růžová. Zní to sice nadneseně, ale hlavně byla by hrozná chyba, nemyslet trochu dál.

Co očekáváte od otevření nového víceúčelového kulturního zařízení?

Ruch a vzlet. Rapidní zlepšení kulturního dění v našem městě. Jen neustnout.

Závěrem bych rád poděkoval všem spolupracovníkům, kteří se podíleli na vzniku této krásné a zajímavé knihy. Zejména panu Vladislavu Kufovi, PhDr. Karlu Richtrovi, Mgr. Mileně Komárkové a Antonínu Fibigrovi. Knížce samotné přeji mnoho spokojených čtenářů a autorovi pevně zdraví do další tvorby.

M. Zmitko

HORYNA VÁCLAV

1906-1997; učitel, ředitel studia Československého rozhlasu v Hradci Králové, redaktor, spisovatel

Václav Horyna se narodil 17. 4. 1906 v Pamětníku u Chlumce nad Cidlinou a zemřel v Praze. Byl učitelem, kulturním a osvětovým pracovníkem na Chlumecku, publicistou a zaměstnancem rozhlasu. Sbíral regionální pověsti a psal romány. Napsal Pověsti z kraje Malátova a Klicperova, Pověsti českého severovýchodu, Stopami dalekých světů, Poslední vřeten, Rouhači a smíškové, Hubertova brána a Perly mezi kamením.

Vá

DOBRÁ ZPRÁVA

Věřím, že následující řádky budou opravdu dobrou zprávou pro všechny, kteří, stejně jako já, mají rádi výtvarné umění a chodí rádi na výstavy.

V našem městě zatím není žádná výstavní síň, a tak ani výstav není mnoho.

Tuto situaci jistě změní záměr Správy zámku Karlova Koruna - pravidelně pořádat výstavy v prostorách zámku.

Doufám, že se z tohoto dobrého nápadu stane tradice a občané našeho města si rádi zpestří své nedělní procházky prohlídkou výtvarných děl.

JaKr

NADAČNÍ FOND DĚKUJE

Na účtu Nadačního fondu pro výstavbu víceúčelového kulturního zařízení v Chlumu nad Cidlinou ke dni 9. 2. 2006 bylo 343 000,- Kč. Řada dárců se rozrostla o Ing. A. Mrkvičku - TE-

ROM, DESPU OK s.r.o., J. Pernta - ORO, ANZU s.r.o., BUILDING PLAST s. r. o. a FLOBER s.r.o. Všem dárcům děkujeme.

Nadační fond se i v tomto roce pokouší sehnat peníze prostřednictvím různých grantů. V minulých dnech jsme zpracovali projektový záměr na výzvu Nadace VIA a Philips Morris ČR a.s. pro grantové řízení v programu 3 x 333 tisíc pro aktivní život obce.

Za NF J. Bernartová a čestný předseda A. Lauterbach

JARO

Před pár dnů někdo na dveře zatukal, od stolu volám: „prosím, pojdte dál“, a oknem do pokoje slunce zasvítilo, ten, kdo vešel, samotné Jaro bylo.

Vyzařovala z něj prima nálada, tak jsem si myslela, že zima už je nahraná, a odkráčí někam za sedmero hor a řek.

Usadilo se bez vyzvání do křesla, (já byla jako myška, ani jsem nehlesla), a s chutí se zakouslo do jablka.

Pak jsem se probudila, venku sněžilo, po jaru památky nikde nebylo, jen na stole ležel ohryzek...

SCH

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
4/06	čtvrtek	6. 4. čtvrtek
5/06	čtvrtek	4. 5. čtvrtek
6/06	čtvrtek	1. 6. čtvrtek

Inzerce

LORETA V CHLUMCI NAD CIDLINOU

Jen pomalu se probíralo Chlumecko i samotný Chlumeck nad Cidlinou z útrap třicetileté války. Zpočátku se zdálo, že město zůstane na okraji hospodářského, stavebního i kulturního proudu nastupujícího baroka, ale ukázalo se, že to bude jinak. S příchodem Václava Norberta Oktaviána Kinského začíná výrazná přeměna a modernizace zástavby Chlumce nad Cidlinou. Když jmenovaný šlechtic dosáhl od císaře Josefa I. potvrzení a tím i jistoty, že Chlumeck a celé panství k němu náležející nemůže být jeho rodu ani v budoucnu odňato, přistoupil k usku- tečnění svých představ.

foto Ant. Fibigr

Prvním výsledkem snah o zvelebení města byl mariánský sloup, postavený v roce 1710. Jeho autorem je pravděpodobně F. M. Katterbauer, tvůrce podobného sloupu v Nymburce. Po kratší odmlce probíhají téměř současně dvě další stavby. V r. 1717

se začíná stavět předpokládaná piaristická kolej a o dva roky později panský dům - Majorát. Rok 1719 je významný i z jiných důvodů. Je zahájena obnova chlumecké obory nad Žehuňským rybníkem a chlumecké panství začíná řídit František Ferdinand Kinský. Nejvelkolepější a reprezentativní stavbou Kinských byl barokní letohrádek a lovecký zámek Karlova Koruna. Staví se v letech 1721 až 1723 na návrší za městem. Sem asi směřují kroky všech současných návštěvníků Chlumce nad Cidlinou.

Daleko menší pozornost věnují návštěvníci areálu, který měl sloužit piaristické koleji. Stavěl se také za městem ve volné přírodě, podobně jako zámek. Postupem času s růstem města se dostal do jeho zástavby. Nadějí, vkládaných do této stavby, bylo víc.

Především od husitských válek, kdy zanikl minoritský klášter v Novém Bydžově, nemělo Pocidliní obdobnou církevní organizaci. Zřízení koleje mělo získat majitelům panství uznání, že dbají o katolickou výchovu dětí svých poddaných. Mimo to se předpokládala jistá charitativní činnost piaristů.

Situace se však vyvinula jinak. Již během roku 1719 se změnilo budoucí zaměření stavby. Kolej i škola byly vypuštěny a stavba pokračovala v podobě Lorety, přicházející v té době do módy. Během prvních let stavby se vybudovala patro- vá kaplanka (sídlo kaplana, farářova pomocníka v duchovní správě). Stavělo se podle projektu F. M. Kaňky. Při střídání držitelů panství se stavba přerušila a dokončena byla až okolo roku 1740. To ke kaplance přibýlo nevelké čtvercové nádvoří se zkosenými rohy, zevnitř lemované ambity. Uprostřed dvora stála Loretánská kaple.

Loretánská kaple byla po více než čtyřech desetiletích zrušena v říjnu 1786 výnosem císaře Josefa II. Ambity okolo dvora byly posléze zazděny a zřízen v nich chudobinec pro staré

hraběcí zaměstnance. Svatá chýše, stojící uprostřed dvora, byla v roce 1805 zbořena a ještě v tomtež století byla snížena věž kaplanky do dnešní úrovně.

Nedávno čistě opravená chlumecká Loreta, jak se dnes stavbě říká, je architektonicky hodnotnou stavbou vrcholného českého baroka. Při její rekonstrukci byla na fasádách užita nápadná původní barokní barevnost. Římsy a pilastry jsou zářivě bílé, velké základní plochy fasády překvapují tmavě červenou. Loretu tvoří obdélná patrová budova s hranolovou věží o patro vyšší. Pod ní je vstup širokým a vysokým zdobeným portálem. Budova a někdejší ambity jsou sídlem městského muzea, které tu našlo dobré podmínky.

Kde v Chlumci nad Cidlinou Loretu najdete? Od hlavního náměstí sužovaného nekonečnými kolonami projíždějících vozidel se držte silničního ukazatele do Nového Bydžova. Dostanete se do severovýchodní klidnější části města. Výrazně červenou patrovou budovu, před kterou stojí na trávníku žentour, nemůžete na pravé straně minout.

Ač se zájem o vytváření muzejních sbírek v Čechách objevuje již na počátku 19. století, vznik většího počtu městských či regionálních muzeí nastává až ve druhé polovině 19. století. Záleží na ustavení a iniciativě muzejních spolků. Dobrou práci odvedly třeba v Hradci Králové, Novém Bydžově, Pardubicích... V Chlumci nad Cidlinou se však situace vyvinula jinak. Teprve v roce 1927 inicioval pozdější první ředitel muzea Jan Polák založení přípravného muzejního výboru. V následujícím roce jsou schváleny stanovy spolku a zvolen výbor. Podobně jako v jiných místech i v Chlumci se obtížně hledají prostory pro muzejní sbírky. Prvním místem jejich uložení se stala radnice. V ní došlo 28. října 1930 k jejich zpřístupnění veřejnosti. Ani v dalším období nemělo muzeum na různých ustlání - několikaleté stěhování exponátů a téměř žádné finanční prostředky. Nakonec bylo koncem osmdesátých let 20. století zavřeno.

K obnovení činnosti muzea došlo v roce 2002. Pod ambity je vystavena rozsáhlá sbírka zemědělských strojů a nářadí, kterou městu věnoval František Novák. Je tady také unikátní soubor ostrostřeleckých terčů. V budově kaplanky jsou cechovní památky a vybavení městské a venkovské domácnosti.

Jaroslav Duchoň

Přetištěno z Hradeckých novin

MUZEUM JE OTEVŘENO

v dubnu a říjnu - So, Ne a svátky
květen - září - denně mimo Po
vždy 9-12 hod. 13-16 hod.

Věřím, že již při přečtení článku mapujícího historii budovy chlumecké Lorety jste zavzpomínali, kdy jste se po jejím nádvoří či ve stínu ambity naposledy procházeli.

Pokud budete mít chuť tento jistě příjemný zážitek zopakovat, budeme se na Vaši návštěvu těšit v nové návštěvnícké sezoně, která letos začíná v sobotu 1. dubna 2006.

Helena Krátká

Nedávno odešel navždy z tohoto světa v požehnaném věku 83 let. Odešel tiše a neokázale, tak jak byl zvyklý žít. A přece při posledním rozloučení s ním se shromáždilo tolik upřímně dojatých lidí, že možná sám při pohledu z nebeských výšin užasl nad tím, kolik měl spřízněných duší, přátel a známých, kteří ho měli rádi. Jistě ho potěšilo, jak hluboce se zapsal do srdcí obyvatel našeho města, kteří želeli jeho odchodu. Život každého člověka je neodvolatelně vymezen a musí v určený čas skončit. Jediný způsob, jak můžeme žít déle, než je nám osudem určeno, je získat zásluhy, které zůstávají zachovány ve vzpomínkách žijících lidí. Jak velký je počet těch, kteří mají důvod na nás vzpomínat i po našem nevyhnutelném odchodu na věčnost, závisí na tom, jakou náplň dáme svému životu, kolika dobrými skutky jej posuneme za hranici svých osobních zájmů a prospěchu. A není konec konců větší pocty, než když lidé říkají: To byl dobrý člověk. To plně platí o muži, kterému věnujeme tyto řádky.

Josef KLUBIČKO

Narodil se 12. března 1922 v Újezdě chudým rodičům, kteří se měli co ohánět, aby uživilí pět ratolestí, tři chlapce a dvě holčičky. I Pepíček musel stejně jako ostatní od útlého dětství pomáhat, kde a jak se dalo, takže práce byla od malička jeho každodenním údělem. Nikdy se jí nevyhýbal, takže se mu stala celoživotní potřebou. Měl ji rád. Naučil se přitom skromnosti, protože nikdo v rodině nemohl ničeho dostat víc než ostatní. Zásluhou starostlivých rodičů ovšem děti netrpěly nouzí ani v jídle, ani v nezbytném ošacení. Měly všechno, co bylo nezbytně zapotřebí mít, i když ničeho nebylo nadbytek. A všeho, co od rodičů dostaly, si dokázaly vážit. Na co tatínek s maminkou neměli peněz, to se prostě naučili nepotřebovat, a tudíž ani nežadat.

Po vychození vesnické školy v Újezdě pro chudého kluka, i když byl hlava otevřená, na nějaká studia nebylo samozřejmě ani pomyšlení. Musel se rozhodnout, čím chce být. Měl rád přírodu a nad jiné ho lákalo řemeslo zahradníka. Nastoupil do učení v chlumeckém zahradnictví pana Popílka. Denně dojížděl z Újezda do Chlumce, za každého počasí, ráno ještě za šera tam a večer už skoro za tmy zpátky. Přitom na něj vždycky ještě čekala nějaká práce doma. Rozhodně mu nehrozilo, že by se mu nečinností zkrátily žíly, ale mladému, statnému chlapci nebylo nijak zatěžko takto denně dojíždět za prací, kterou si oblíbil a které se věnoval s chutí. Není ostatně nic lepšího, než když se práce stane člověku nikoli jen prostředkem k obživě, ale zálibou, která mu zároveň působí radost. To se nezbytně projeví na dosahovaných výsledcích. Pan mistr byl s pracovitým, přičinlivým učeníkem nadmíru spokojen a po skončení jeho učebního poměru mu nabídl trvalé zaměstnání. Josef Klubičko, který si dokonale osvojil všechny vědomosti a dovednosti zahradnického řemesla, nabídku s radostí přijal. Já sám se na něj ze svých klukovských časů dobře pamatuju, když jsem s maminkou chodil k Popílkovým vybírat kytky na hřbitov anebo tetám k svátku. Vždycky srdečně zdvořilý a vždycky ochotný vyhovět, jak to jenom nejlíp bylo možné.

V duchu ho slyším: „Ano, paní, zajisté, uděláme kytičku. Přála byste si rostlou, v květináči, nebo řezanou?“ Ať v dusném skleníku nebo venku na zahradě, nevtíravě poradil, jaká květina by se pro daný účel nejlépe hodila. Obdivoval jsem, jak zručně a vzhledně dovedl květináč ovinout manžetou z barevného krepového papíru s nakadeřeným okrajem. Nebo jak dokázal hbitě zvolit barevně i druhově rozmanité květiny, seskupit je do krásné, pestré a přitom vkusně vyladěné kytice, když jsem přiběhl sám s desetikorunou v dlaní, že bych chtěl kytičku pro maminku k Svátku matek. Proložil ji asparágusem a zasadil do ozdobného kornoutu z krepového papíru s ozdobně nařaseným límcem a dole ještě ovázal barevnou stuhou s mašlí. A cenu mi s dobrotivým úsměvem udělal takovou, abych nemusel zůstat dlužen. Nikdo jiný v Chlumci tenkrát, pokud vím, neuměl udělat tak hezkou kytku jako pan Klubičko. Však taky Popílkovi jeho zásluhou neměli o zákazníky nouzi a hleděli si ho, aby jim nikam neodešel za lepším, což by jistě mohl, kdyby chtěl. Vždycky se snažil každému zákazníkovi vyjít vstříc a celý zářil, když viděl, že odchází spokojen. Jednou v létě jsem se u něj zastavil, když venku na zahradě klečel v záhonu, lopatičkou vyrýval důlky a zasazoval do nich sazenice červených muškátů, nebo co to bylo. Maminka mě poslala pro pár sazeniček na dědečkův hrob. Zaujalo mě, jak šikovně si počíná. Vůbec mu nevadilo, že mu koukám na ruce. Bavil se se mnou jako s dospělým. Vysvětloval, jak se to musí udělat, aby se kytička v hlíně pohodlně uvelebila, zapustila kořínky a začala dýchat. Mluvil o kytce jako o nějakém živém zvířátku. Měl ty rostlinky rád, jako má někdo rád kočičky nebo pejsky. Jindy, to už jsem byl větší kluk, jsem za ním zaběhl do zahrady s plechovkou, jestli by mi mohl dát pár žízal, že půjdu s tátou k Cidlině na ryby. Poškrábal se rozpačité ve vlasech. „A není ti těch žízal líto? Napíchneš ji na udici, myslíš, že ji to nebolí?“ Vysvětloval mi, jak je taková žízala užitečná, protože nakypřuje půdu, která by jinak ztvrdla a dusila trávu i kytiky. Dojal mě tak, že jsem odešel s plechovkou prázdnou. Ne že by mi nakonec přece jen nechtěl vyhovět, což neměl v povaze, ale přišlo mi žízal doopravdy líto. Vždyť ryby se dají chytat i na třípytku nebo na knedlík a nemusím přitom vraždit ty užitečné, bezbranné tvory.

V roce 1944 se zahradník Josef Klubičko ve svých dvaadvaceti letech oženil s Marií Brundlikovou, která stejně jako on pracovala v zahradnictví. Dobře si rozuměli. Bylo to šťastné manželství stmelené hlubokým citem a společným pracovním zaujetím. Měli dvě dcery, Marii a Janu. Žili skromně a spokojeně, jak byli oba navyklí z dětství a mládí, které prožívali ve shodných podmínkách. Moc dobře se k sobě hodili, jako by byli pro sebe předurčení. Společným smyslem života jim oběma byla obětavá, poctivá práce a péče o rodinu. Neznali volné soboty ani neděle, nevěděli ani pořádně, co je dovolená. Svým dcerám dávali ovšem to nejlepší, co mohou rodiče kromě životních nezbytností dát svým dětem: harmonické rodinné prostředí, láskyplné vztahy a pevné morální zásady, pílí a pracovitostí lidí čistého srdce naplněného až po okraj poctivostí, nelíčenou dobrotou a city přirozené lidskosti.

Politické poměry po roce 1948 nechávaly pana Klubičku chladným. O politiku se nezajímal, žádnou třídní nenávistí netrpěl, v panu Popílkovi nikdy neviděl vykořisťovatele, ale mistra a zaměstnavatele, kterému vděčil za svou zahradnickou dovednost, pracovní příležitost i vlídné zacházení. V době všeobecného znárodnování a komunalizování, když bylo zřízeno

scelené chlumecké zahradnictví pod hlavičkou Komunálních služeb Nový Bydžov (později Hradec Králové), pan Klubičko, i když nikdy netoužil někomu šéfovat, byl díky svým vynikajícím odborným schopnostem pověřen jeho vedením. Nevelké zvýšení platu mu na druhé straně přineslo znásobenou pracovní zátěž a odpovědnost za svěřený majetek i zaměstnance, ke kterým nikdy nepřistupoval jako k podřízeným, ale vždycky jako k rovnoprávným spolupracovníkům. Není divu, že ho měli rádi. Někdy v té době jsem zase jednou po mnoha letech během dovolené v Chlumci zašel za ním do zahradnictví, abych si dal udělat ozdobnou květinovou mísu na hřbitov.

Uvedl jsem se trapasem. Po těch letech jsem si popletl jeho jméno. „Dobrý den, pane Kolečko,“ pozdravil jsem ho už jako pana vedoucího ve zralém věku. Srdečně se zasmál: „Já nejsem Kolečko, ale Klubičko.“ A když uviděl mé rozpaky, rychle dodal: „Ale to máte fuk, obojí je kulatý.“ Snažil jsem se mu připomenout staré časy. Na kluka, který k němu chodil pro kytiky, se samozřejmě už nepamatoval, prošlá léta mezitím velmi podstatně změnila mou vizáž. Ale potěšilo ho, že se k němu hlásím i po letech jako štamgast. Dal si záležet, a osobně mi udělal na počkání nádhernou mísu. Byl jsem nadšen. Srdečně jsem mu děkoval. „Co jsem dlužen, pane Klubičko?“ ptal jsem se a lovil z peněženky stokrunku, kterou jsem za platných cenových relací považoval za přiměřenou platbu. „Dvacet korun,“ zněla odpověď. Nechtěl jsem věřit, že bych měl za takovou pracnou krásu platit tak málo. Chtěl jsem mu vnutit alespoň padesátikorunu. Nechtěl o tom ani slyšet. Trval na svém: „Ne, ne, stojí to dvacet korun, já víc nechci.“ Zůstával na slovo vzatým poctivcem i v časech, kdy už se poctivost v řemesle a obchodu nenosila.

V roce 1980, jak jsem se později dozvěděl, ho postihla drtivá rána osudu. Po šestatřiceti letech společného života a práce zemřela jeho milovaná žena Marie. Útěchou v bezedném žalu mu kromě lásky a vděčnosti provdaných dcer, které mu daly čtyři vnoučata a posléze i dvě pravnučky a dva pravnučky, byla práce na zahradě a ve skleníku i poté, když v roce 1982 po dovršení šedesátky odešel do důchodu. Pracoval neúnavně s neochabující přičinlivostí ještě dvacet pět let po smrti své ženy, jako by chtěl na sebe naložit břemeno práce i za ni. 18. prosince 2005, několik dní před vánočními svátky, tento ochotný, přátelský, pracovitý a dobrosrdečný člověk zemřel. Nutí mě bezděky vybavovat si slavný příběh francouzského spisovatele Romaina Rollanda Dobrý člověk ještě žije. Jeho hrdina, prostý venkovan Colas Breugnon, jako by panu Klubičkovi vypadl z oka. Jistě by se shodli v tom, co pronáší na závěr svého jaderného vyprávění: Život je dobrý, přátelé milí! Jedinou jeho chybou je, že je tak krátký: člověk si nepříjde na své. Vy mi řeknete: Buď jen spokojen, tvůj díl je poctivý a užils ho řádně. Neříkám ne. Ale chtěl bych dva... Má země a já se máme rádi a stačíme si. Co je mi po jakémkoli králi pozemském nebo nebeském? Není mi třeba trůnu ani zde dole, ani tam nahoře! Každý má právo na kus slunce a na svůj stín! Každý má právo na svou píď země a na zdravé ruce, aby ji mohl obdělávat. Jiného nežádáme. A kdyby král přišel ke mně, řekl bych mu: „Jsi můj host. Na tvé zdraví! Posad' se u nás. Král jako král, bratře. Každý dobrý člověk je králem a pánem ve svém domě.“

Pan Josef Klubičko byl bezpochyby dobrý člověk. Takový by neměli umírat, ale když už musí, tak jako všichni, je spravedlivé, že nepřestávají žít v srdcích těch, kdo je měli rádi.

Karel Richter

Inzerce

HISTORIE CHLUMECKÉHO DIVADLA

I v roce 1947 si Pěvecko-ochotnická jednota Klicpera pokládala za čest pozvat chlumeckou veřejnost na čtvrtek 6. února do dvorany sokolovny na ples „Čemobilou symfonií“, i tentokrát spojený s bohatým dvouhodinovým programem za účasti předních umělců Růženy Gottlibové, em. členky baletu ND v Praze, Jiřího Dohnala, člena činohry ND, Oldřicha Kováře, člena opery ND a Ivana Mladého, klavírního virtuosa.

Jak Kašpárek se Šmidrou vysvobodili princeznu 1940
„Krejčík“ - V. Starý, „Vodník“ - B. Hofrichter
„Smola, švec“ - O. Myška

Měl být opět kulturní událostí v našem městě, ale bohužel takového úspěchu jako loňského roku „Ples v modrém“ nedosáhl.

Úspěšné zájezdové hry minulého roku jsme opět oživilí a s hrou O. Scheinpflugové Quayana jsme 15. února hostovali v Radovesnici, 2. března v Měniku a 9. března v Olešnici. Hru Zd. Němečka „Rukopis času“, kterou jsme měli v rámci „Měsíce dobrého divadla v Klamoši“ sehrát 16. března, jsme však hráli v Chýšti, kde místní ochotníci vyšli vstříc Klamošským, jelikož jim divadlo vyhořelo. Byli jsme i zde velmi vřele přijati a pohoštěni.

Divadelní sezonu v Chlumci jsme zahájili 29. března opět premiérou. Byla jí O. E. Leskova hra „Velký Monari“, věnovaná 100. výročí narozenin slavného českého cestovatele dra E. Holuba.

Ježto hra doznala několika změn v obsazení osob, uvedeme jména interpretů i kritiku při jejím posledním provedení.

Pak veškerou činnost věnovali členové jednoty „Klicpera“ přípravě Klicperova Chlumce, který byl zahájen v pátek dne 27. června a trval do neděle 6. července. Do jeho rámce byla zařazena i oslava „400 let města Chlumce nad Cidlinou“.

VII. KLICPERŮV CHLUMEC byl zahájen tradičně holdem V. K. Klicperovi u básníkovy pomníku na náměstí v 19 hodin při kladení věnce, tentokrát zcela originálním způsobem. Sjedenáno bylo totiž, že věnec bude shozen z letadla.

Vešli jsme proto do styku s chlumeckým rodákem Josefem Urbánkem, který vlastnil nejen továrničku na výrobu balených bonbonů značky JOUR (zkratka jeho tměna) v Jičíně, ale i malé sportovní letadlo značky „Čáp“. Projednali jsme s ním, že

27. června 1947 v 19 hodin večer shodí věnec na náměstí k básníkově pomníku... Ujednáno, přislíbeno a provedeno. Ale jak? Letadlo se skutečně v určený den i hodinu nad náměstím objevilo, ale pilot špatně odhadl rychlost i výšku, takže věnec jím shozený dopadl bohužel ne k soše oslavence, ale daleko za stará kasárna na luku. Za padajícím věncem se úprkem pustila řada funkcionářů přípravného výboru, aby jej po šťastném nálezu pietně za zvuku fanfár z „Libuše“ položila k pomníku našeho slavného rodáka.

K letošnímu slavnostnímu zahájení sjelo se na tři sta ochotníků Bozděchova okrsku, pozdraveno předsedou MNV R. Chyřchem a předsedou VII. KCH O. E. Leskem. Bouřlivě zdravěn promluvil k ochotnictvu starosta ÚMDOČ J. Hudeček, který zavázal přítomné k odpovědné práci v příští sezoně a kladl všem na srdce, aby přísným a pro ochotnictvo osobitým výběrem her prokázali, že lidové divadelnictví české má vysokou úroveň.

Dlouho trvajícím potleskem byl projevem díků starostovi J. Hudečkovi, ale byl také díkem za jeho práci a celé ÚMDOČ, která má dnes za sebou tři sta tisíc oddaných přátel, kteří jsou ochotni svoji lásku projevit i činy.

Dlouhý průvod se pak odebral k pomníku básníkovu, kde předsednictvo okrsku položilo věnec. Předseda Bozděchova okrsku J. Veselý promyšleným proslovem připomněl, co pro ochotnictvo znamená dílo Klicperovo.

Večer byl VII. KCH zahájen slavnostním představením divadelního spolku „Vojan“ z Mělníka, který sehrál hru V. K. Klicperova „Hadrián z Římsů“.

Soubor ji sehrál tak svěže, jak Chlumec Klicperu ještě hrát neviděl. Soubor mělnických se představil jako prací skloubený kolektiv, kde nebylo hvězd, kde byli jenom velmi dobří ochotníci. Útok Mělnických na pohár Klicperových Chlumců byl dravým nápor. Škoda jen, že účast obecnstva byla napoprvé tak malá. Každý prý již Klicperu zná. (To je co říct!)

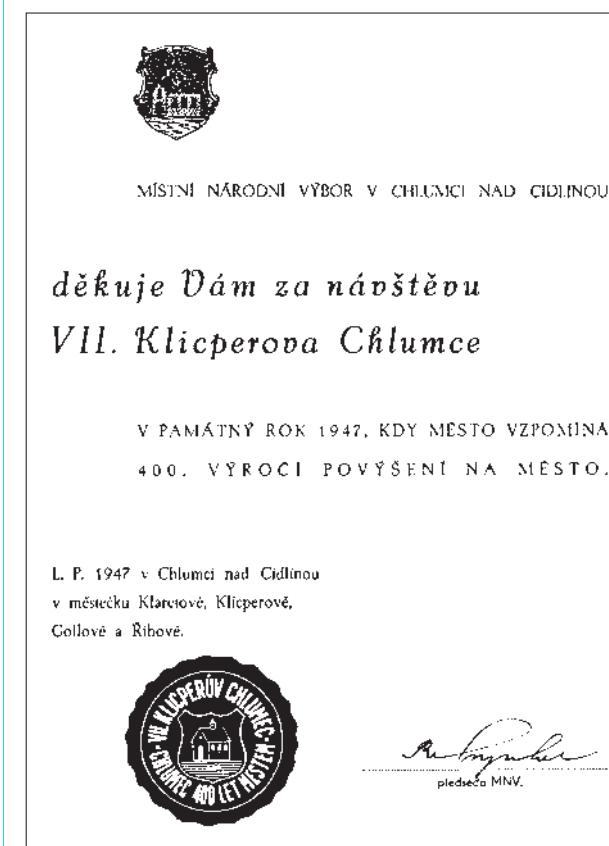
Po představení se pak konala v Dělnickém domě ochotnická taneční beseda.

Dne 29. června vystoupil Sd. „Šír“ z Vrchlabí s hrou D. C. Faltise „Veronika“. Hra v podání Vrchlabských byla ukázkou ochotnické práce v pohraničí. Je to mladý soubor, který jistě koná dobrou práci za ne zrovna nejlepších podmínek. Pokud výběru hry se týče, pak stoletý Klicpera zvítězil nad Faltisem.

Po představení byl v Záloženském domě přátelský večer s tancem.

V dalším večeru dne 1. července, který se pokazil deštěm, vystoupila sedmdesátiletá Městská filharmonie z České Skalice pod taktovkou K. Tomíčka. I tento ochotnický soubor prokázal, co všechno lze při velké lásce k umění a vlasti vykonat. To byl zázrak. Hrál se Smetanův „Tábor“, „Blaník“, předehra k „Libuši“, z Dvořáka dva „Slovanské tance“, Fibichův „V podvečer“, a pak Smetanovy „Valčíky“, „Polky“, jakož i Kovařovičova „Havířská polka“. Soubor do Chlumce doprovodila i rada MNV v České Skalici.

V dalším dnu (2. července) zavlál nad městem červený rak v bílém poli, prapor ochotnického souboru „Tyl“ z Rakovníka. Tento soubor v režii Sl. Cóna uvedl v přírodním divadle pod sokolovnou Dvořákovu „Novou Orestei“ v pohádkové efektní scéně J. Vopršala. Soubor skvěle soudržnosti, plný elánu, uká-

zal se jako vážný konkurent Mělnických. Obecenstvo vyslechlo se soustředěnou pozorností novoromantickou tragedií.

Po představení byl v Grandhotelu přátelský večer s tancem.

Dne 3. července hostovalo na naší scéně „Tylovo“ divadlo z Hořic, které přivezlo Hochwalderovu hru „Uprchlík“. Mělo však velmi těžkou pozici, neboť přijelo s hrou, v níž herecké terceto musí udržet zájem posluchačstva po celý večer. Hra je sice velmi rozvláčná, ale hořičtí se vynasnažili, aby vyšli v soutěži se ctí. VI. Vojtěchová byla z herecké trojice (Boh. Vorel, Jos. Koudelka) nejlepší.

Jako tažní ptáci přiletěli v pátek 4. července po páté Hákovci z Nymburka. Byli to však většinou noví a nám neznámí členové, ale hodni jména Háková. Hráli v režii Tuzarové a scéně K. Švadlenky M. Pagnolův „Malajský šíp“. Vyrovaný soubor se skvělým Dvořákem v „Mariovi“ a „Césarem“ v podání Tuzarové, slíbil, že přijedou na další Klicperův Chlumec, jehož pohár musí dobýt.

V sobotu dne 5. července vystoupil soubor „Symposion“ z Třebchovic a uvedl I. Vojnoviče „Smrt matky Jugovičů“ v citlivé režii známého divadelního nadšence dra St. Simona. Toto představení přilákalo přes tisíc návštěvníků. Obdiv zaslouží tak malé městečko, které dovede přitáhnout k plodné práci sedmdesátiletý soubor. Výkon A. Simonové v roli matky Jugovičů byl jedinečný, sice patetický, ale tolik pravdivě symbolický, že zasloužil, aby byl vyznamenán jako nejlepší v celé řadě představení.

V neděli dne 6. července na závěr VII. Klicperova Chlumce přijel Čapkův „Loupežník“, ne aby pohár uloupil, ale poctivě získal. Mladí z „Lidové scény“ vykřesali figurky, které neměly vady a přesvědčily, že není malých rolí, jen malí a špatní herci. Musíme přiznat největší klad a chválu režii za to, co vše vymyslela pro malé figurky. Nepilova scéna byla krásná a využila nejlépe prostředí. Pohár za nejlepší soubor tedy právem dostala Lidová scéna z Pardubic.

Překvapením pro všechny účastníky bylo nové chlumecké přírodní divadlo. V centru městečka leží jakoby starořecký amfiteátr, který ve ztemnělé noci v dokonalé akustice dává rozezvuchet z ochotnických úst krásné písní mateřštiny. Toto přírodní divadlo je nový ochotnický objev, který jistě bude v příštích letech náležitě využit. Pojme tři až čtyři tisíce diváků.

A právě zde na tomto divadelním podiu se v neděli 6. července dopoledne konaly oslavy 400 let povýšení Chlumce n. C. na město.

V 9 hodin vyšel od nádraží průvod. Na sokolském stadionu se v 10 hodin konala slavnostní schůze místního národního výboru, řízená jeho předsedou R. Chyřchem. Po jejím skončení se konal promenádní koncert. Slavnosti se zúčastnili i chlumečtí rodáci z Prahy, kteří byli již v sobotu srdečně uvítáni v budově chlumecké školy.

K propagaci Klicperova Chlumce byl vydán velký programový plakát, nálepky a po jeho skončení i děkovné listy místního národního výboru s emblémem.

Po Klicperovu Chlumci nastala letní přestávka, vyplněná letními zábavami. I když léto k výletům a vůbec k pobytu venku bylo neobvykle příznivé, je na podzim vystřídáno návratem ke knize a divadlu, u nás také k biografu, mnohdy víc než k divadlu.

Podzimní sezonu jsme zahájili dne 19. září nově nastudovanou hrou O. E. Leska Velký Monari, kterou jsme v premiéře uvedli již před půl rokem dne 29. března.

PĚVECKO-UCHOTNICKÁ JEDNOTA „KLICPERA“ V CHLUMCI NAD CIDL. Řádný člen ÚMDOČ

Sobota 29. března 1947 ve 20 hodin - Divadlo Dělnický dům
Soutěžní představení o pohár chlumeckých rodáků. - První provedení vůbec

K 100. výročí narozenin slavného českého cestovatele dra E. Holuba
O. E. LESK:

VELKÝ MONARI

Hra o 4 jednáních. - Režie a scéna autor. - Napovídá M. Andrová

OSOBY:

Dr. Emil Holub	Jiří Durdík
Růžena, jeho paní	Božena Čenková
Ing. Leeb	Antonín Lauterbach
Osvald Soellner	Václav Starý
Josef Špiral	Jiří Matějka
Karel Bukač	Josef Hejsek
Monobelo	Stanislav Roula
Nambo	Ladislav Chára

1. V Kapském Městě, 2. Jihozářský prales, 3. V údolí jedů, 4. U Galalongy. - Čas 1884-1886.

Předprodej vstupenek u fy V. Tomsa od soboty 22. března. Listky našich stálých návštěvníků zakládáme do středy včetně. Pak budou dány do volného prodeje.

Dopoledne hru uviděla školní mládež.
V tomto složení jsme potom vystoupili 20. září v Hořicích na V. cyklu ochotnických her.

V časopise Hořicko ze dne 3. října byla uveřejněna tato kritika: „Hra napsaná ke stému výročí narozenin českého ces-

tovatele dr. E. Holuba čerpá látku z druhé výpravy do jižní Afriky, odkud šestičlenná skupina Čechů je odhodlána proniknout na sever územími dosud neprobádanými a nezamapovanými. Jejich cíl je smělý - Egypt. Hra sama měla předlohu v cestopisu dr. Holuba, popisujícím druhou výpravu.

Myšlenka hry je hodnotná, dějové pásmo se rozvíjí dobrým směrem a není nouze o dramatické okamžiky. U autora rádi vyzvedneme ušlechtilé úsilí o správné rozeznání dobra a zla, světla a stínu. Zjišťujeme, jak divadelní myšlenka je v Chlumci zakořeněna, už po třetí se zúčastňuje Chlumecký vodní hrou svého člena.

I provedení mělo kladné přínosy, zejména pokud jde o inscenaci. Zvuková i filmová vložka hry oživila a zapadly organicky. Z hereckého souboru vynikl A. Lauterbach v úloze ing. Lee-ba. Mnoho dlužná zůstala své roli A. Bezuchová (Růžena, žena dr. H.), na níž připadlo být tmelem i strážným andělem celé expedice. Toho však nedokázala. Její slova zněla hluše a víra ve velikost svého muže byla jen vnější. Sám dr. Holub (hrán autorem) neprokázal na jevišti v Hořicích své odhodlání a pionýrskou mužnost. Byl lyricky měkký, nerozhodný, poddajný v situacích. Příliš často jsme viděli hlavy v dlaních a mnoho rvaček, i když dobře někdy sehraných. Scéna s kobrou by byla vhodnější do dětské pohádky. Rekvizity byly chudé.

Hra v lepší interpretaci a pečlivějším nastudování (a mírné úpravě rukopisu) by dobře splnila své poslání.

Do okrskové soutěže v přípravě pro Jiráskův Hronov jsme přihlásili hru Patricka Hamiltona Plynová lampa.

Před jurou jsme ji sehráli 12. října v Dělnickém domě a podle výsledků v našem okrsku jsme se s touto hrou a jejím provedením umístili na prvním místě.

Ve hře hráli: M. Andrová jako Paní Manninghamová, O. Lesk Pan Manningham, A. Lauterbach Inspektor Rough, R. Lesková Alžběta, M. Brzáková Nancy, J. Hejsek První policista, L. Chára Druhý policista.

Soubor sedmi účinkujících hrál tuto anglickou detektivku s úspěchem, který svědčil o pečlivé přípravě jak režiséra Lauterbacha, tak všech hrajících, z nichž zvláště M. Andrová v obtížné úloze paní Manninghamové našla svou dobrou příležitost, dosud nejlepší ze svých úloh. Představení v přílehavé dobové výpravě O. E. Leska mělo zaslužený úspěch a potěšující návštěvu.

Z této hry se nám dochoval snímek Leskovy scény.

Opakované představení v pátek 17. října se setkala bohužel s malou návštěvou. Pozdější termín by byl jistě šťastnějším, zvláště když v sobotu 18. října se konalo pohostinné vystoupení souboru „Hálek“ z Nymburka, který přivezl v režii J. Tuzara a scéně G. Holečka hru O'Neillů Anna Christie.

Hned nato v neděli dne 19. října hostovala chlumecká jednota „Klicpera“ v Nymburce s hrou P. Hamiltona Plynová lampa.

Na den 2. listopadu jsme byli pozváni ochotníky z Lomnice n. P., kde jsme tuto hru ve vzorném a tamější obecním očeňovaném představení úspěšně sehráli.

Rovněž na V. jaroměřském divadelním týdnu dne 5. listopadu sklídila zaslužený potlesk. Kritiky se rozepsaly o hře velmi pochvalně.

Mezitím se ke slovu přihlásili i mladí z „Klicperů“ a uvedli na scénu v režii K. Richtera a scéně K. Holoubka hru J. Říhy Polibek královský.

Do hry byli pozváni: K. Richter, L. Papíková, M. Pech, K. Holoubek, J. Hejsek, D. Líbalová, M. Loudová, O. Reis a J. Hájek.

Do konce roku se na chlumecké scéně objevily ještě dvě premiéry. V neděli dne 16. listopadu to byla hra Vassa Železnova, kterou napsal Maxim Gorkij. Režiroval a scénoval O. E. Lesk. Ve hře se uplatnili: M. Andrová (v titulní roli), A. Lauterbach, O. E. Lesk, J. Žilková, B. Ebertová, K. Výborná, S. Hyláková, V. Starý, L. Chára, J. Lauterbachová.

Dne 24. prosince pak premiéru veselohry A. Lauterbacha Ruce vzhůru v režii autorově. Ve scéně O. E. Leska vystoupili: A. Lauterbach, M. Andrová, B. Ebertová, O. E. Lesk, J. Hejsek, V. Starý, K. Holoubek, L. Chára, K. Luňák, J. Lauterbachová, Jar. Hájek, S. Roula.

V časopisu Chlumecko ze dne 20. prosince bylo uveřejněno: „Všeho s mírou! Chlumecké divadelní publikum se staví velmi příznivě k ambicím chlumeckých autorů vedoucích jednotu Klicpera. Podle soudu z řad stálých návštěvníků a příznivců Klicperů se některé hry líbily. S jídlem roste apetit, a tak se zdá, že tentokrát nadaný pan Antonín Lauterbach překročil míru únosnosti. Jeho hra Ruce vzhůru přilákala hodně návštěvníků, kteří podle rozehrávajícího se prvního aktu soudili, že půjde o lehkou detektivní komedii, i když sám autor svou maskou i burianovským stylem mluvy a pohybů tímto zdáním otřásl. Po fraškovité mezihře se rozpoutala maškaráda, trapné milostné dialogy dvou operetně ražených párů prozrazovaly přerývaně něco o vraždě a justičním omylu tak jako v té lidové hře Nevinně odsouzen a trapně se vyjímali téměř všichni přihrávající dvojici taškářů, těžící ze slovních hříček a některých vtipných situací. Obecnost se jim smálo a odpustilo i ten konec s novinami, z nichž milovník p. Leska napovídá nejistému debutantovi rozuzlení děje v šťastný konec. Silvestra je až za 14 dní. Tehdy by se něco podobného sneslo. Mělo-li to být přijímáno jako divadlo a kulturní přínos - pak ruce vzhůru!“

Úspěšnou detektivkou P. Hamiltona Plynová lampa, kterou jsme 28. prosince při zájezdu sehráli v Novém Bydžově, jsme uzavřeli svou roční divadelní činnost.

Rok 1948 a zvláště jeho únor znamená konec mladé poválečné Československé republiky. Únorový převrat a nová Ústava 9. května potvrdily, že se Československo stalo lidově demokratickou republikou, která usiluje o vybudování socialismu podle sovětského vzoru, pod jehož vliv se náš stát dostal.

V březnu 1948 byl schválen divadelní zákon, který rušil možnost samostatného podnikání v divadelní oblasti a mimo jiné stanovil, že ochotnické divadlo je rovnocenným partnerem divadla profesionálního, protože obě mají stejný smysl a cíl. To ochotníci většinou přivítali, neboť netušili, že zakrátko si přestanou divadelní činnost spravovat sami a stanou se manipulovaným objektem.

A. Lauterbach

Inzerce

KDO JSOU KLEMENSOVÉ

Počátky zřízení závodu

Po příjezdu do Prahy zahájil jsem jednání s různými slévárenskými firmami, které mi poslaly vzorkovnice písem, a po dlouhém uvažování rozhodl jsem se pro slévárnu písma Dra Eduarda Grégra, jejichž zástupce p. Procházka dal mi nejlepší podmínky. Abych nepodleh ve výběru písem jednostrannému vkusu, požádal jsem mého dobrého přítele a kamaráda akcidenčního sazeče z Unie Františka Moučku, aby mi ve výběru písem byl nápomocen, což se také stalo. Písma byla vybrána, regály též a dodání bylo stanoveno na 1. listopad.

Jiná starost, a mnohem větší, byla se strojem. Na koupi nového nemohl jsem se pro finanční slabost odvážit a starý bylo těžko koupiti, abych se neošidil. A tu jako vždy přišel mi na pomoc Bůh náhod. V době té měli jsme v Unii hodně prací

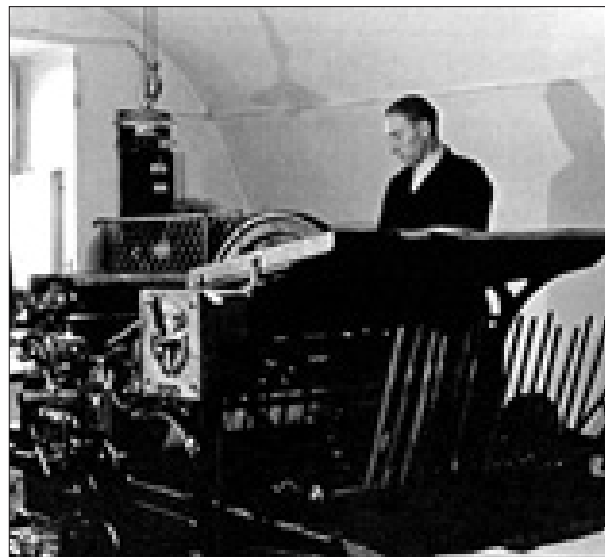

většího formátu a strojů velkých bylo málo, proto se správní rada rozhodla, že čtyři stroje menšího formátu prodá a koupí velké. To dozvěděl jsem se od vrchního strojníka Klingra. Požádal jsem ho, aby sondoval u ředitele Urbánka, zda by mi jeden ze strojů ke zrušení určených neprodali. Jelikož jsem se těšil přízni jeho, slíbil mi, že to přednese ve správní radě, která dala svolení, že si z těch čtyř strojů mohu jeden vybrat. To se rozumí, že jsem si vybral ten nejzachovalejší, ale musel jsem dát svolení na něm tisknouti do té doby, než přijde nový. Tak se také stalo a v srpnu majitel strojnické pro zařizování knihtiskárny Havlík, který bydlel na Karlově náměstí „Na Slovanech“, stroj rozebral a já speditérem jsem ho nechal dovézt na dráhu a vyslati do Chlumce n. C., kde druhého dne již byl. Týž den jsem nechal místním speditérem Levinským stroj odvézt do Majorátu, kde jsem ho složil do místnosti tmavé kuchyně a odjel jsem zpět do Prahy. Za stroj ten jsem zaplatil hotově 2000 korun. Čtvrtinu, co stál nový. Sotva jsem stroj navezl, řekl mi p. Klinger, že správní rada „Unie“ se rozhodla již další stroje neprodati a nechati je dále v provozu. Měl jsem tedy již v prvním mém kroku štěstí. Od doby, kdy jsem koupil stroj a najal místnosti pro tiskárnu, počal jsem činiti další přípravy.

Když jsem koncesi obdržel, byl jsem dosud svobodný (vdovec od 26 let), tehdy mi bylo 33 let. Měl jsem však známost

s nynější mojí manželkou a dne 6. července 1902 o 10. hodině dopolední byli jsme oddáni v kostele sv. Ludmily na Královských Vinohradech. Krok tento museli jsme učiniti, abychom mohli se plně věnovati přípravám na stěhování. Já pak vyjednával jsem se slévárnami písem. Jelikož chtěl jsem závod otevřít již v listopadu, kdy začíná nejlepší sezona pro knihtiskárny, musil jsem ve slévárně vše popoháněti. K dovršení těchto starostí postihla nás velká bolest, zemřela mi moje drahá a nezapomenutelná, starostlivá maminka. Chudák se tolik těšila na nás, že budeme nablízku u Nového Bydžova a slibovala si, že nás často bude navštěvovati. Osud však určil jinak k naší velké žalosti.

V den jejího svátku v září 1902 vyjeli jsme ráno o šesté hodině v neděli z Denisova nádraží, tehda Severozápadního, navštívit matku v Bydžově. Když jsme procházeli ulicí od nád-

raží k domu matčina bytu, který patřil obchodníku panu Vobořilovi a kde v zadním traktu matka v prvním poschodí bydlela, zaslechli jsme zvonek umíráčku a oba současně s manželkou jsme řekli: Aby tak zvonili matce! A vskutku, po příchodu do bytu naše předtucha se vyplnila.

Zůstal jsem již v Bydžově a vypravil jsem pohřeb a pak jsme s manželkou odjeli do Prahy. Neveselo nám bylo, leč nový krok do života nutil nás do dalších starostí, až přišel den, musili jsme se rozloučiti s Prahou a odjet do nového domova. Ač měli jsme vyhlídky, že již z obchodní stránky budeme museti častěji dojížděti do Prahy, přece jenom při rozloučení bylo nám teskno. Odeslali jsme předem nábytek a dne 27. října v pondělí ráno vyjeli jsme do Chlumce n. C. Při příjezdu shledali jsme, že v týž den chlumečtí občané drželi „zlatou hodinku“, která se vždy i v dalších letech držela slavnostně. Náladu poněkud vyšinula z kolejí událost zavraždění četníka Dvořáka střelnou ranou na mostě. Rána vypálena byla naň zezadu a pachatel nebyl vypátrán. Bylo vyslovováno mezi lidem mnoho podezření velice choulostivých proti různým osobám, ovšem soudem lidu. Později, po letech uveřejněna byla prý zpráva v Národní politice, že jakýsi čeledín ze Sán, který zemřel na tuberkulosu na smrtelném loži se prý k této vraždě přiznal. Taková byla nálada při mém příjezdu.

Jelikož nábytek ještě nebyl v Chlumci, poslal jsem manželku k sestře Elišce na noc do Bydžova předem a řekl jsem, že večer za ní přijedu, leč stala se mi malá nehoda. Po šesté hodině přišel jsem na nádraží, kde stály tři vlaky - a sice jeden ku Praze, druhý ke Hradci a třetí k Bydžovu. Zamyšlen nastoupil jsem do vlaku, a teprve když jsme přijížděli za hotel „Liverpool“, shledal jsem, že jedu vlastně do Hradce a ne do Bydžova. Nedalo se nic dělati. Přespál jsem v Hradci v hotelu „Holub“ u nádraží a ráno prvním vlakem jel jsem do Chlumce, kam po deváté hodině za mnou přijela moje manželka z Bydžova. Situace se vyjasnila a mezi tím již speditér Levinský jel pro nábytek na nádraží.

Z neznalosti poměrů a z ohledu na finanční moji sílu najmul jsem pro bydlení dva pokoje na levé straně „Majorátu“, na pravé straně ve třech místnostech byla tiskárna a tmavá kuchyň, kde dnes jest skladiště papíru. Že nenajal jsem zadní část „Majorátu“ po pravé straně, kterou později obýval stárek ze mlýna Sobotka, udělal jsem chybu, která se brzo ukázala.

Přišli jsme do Chlumce oba z Prahy a místní lidé nevěděli, kam nás mají zařaditi. Pán jsem nebyl, jelikož jsem nebyl úředník, a řemeslník jsem též nebyl. Rovněž tak to bylo s mojí manželkou, která začala vyučovati hře na klavír a zpěvu. Bylo městečko krajně šosácké. Úředníci velkostatku, soudu a u města byli páni, učitelé, kteří podléhali místní i okresní školní radě, byli jejich přísluhovači, to byla kategorie druhá, třetí kategorie byli obchodníci a živnostníci, zejména ti, kteří pracovali pro panstvo, hrbili se před panskými úředníky. Přirozeně, že ženy těchto úředníků, zejména panských a místních doktorů, dělaly smetanku a po těch druhých ženách ohrovovaly nosy. My jsme si ale svojí inteligencí, vystupováním a veřejným působením dobyli pozici a získali provždy respekt, takže dámská smetánka s ubohou její inteligencí se brzo srazila a my zůstali vpředu společnosti a záhy byla naše schopnost uznána. Takový byl náš poměr k veřejnosti v prvé době našeho vstoupení do maloměstských poměrů.

Karel Richter

HISTORIE PSANÁ NEMOCEMI

V úvodu chci poprosit o prominutí čtenáře Chlumeckých listů, že jsem si zrovna zvolil toto morbidní téma.

V době, kdy píš tento článek, nás media upozorňují, jak právě postupuje epidemie tzv. „ptačí chřipky“. Věřím, že dnešní medicína je vůči epidemiím přece jenom o kousek dále, ale jak říkala moje babička, „čert nikdy nespí“.

Napadlo mne podívat se do starých knih, jak asi probíhaly jiné epidemie v našich krajinách, ba i v samotném Chlumci.

Historii neovlivňovali jen lidé a jejich zřetelnost, někdy stačili zapůsobit na lidské dějiny jiní živí tvorové, mnohdy ti nejmenší, viry a bakterie.

Dýmějový mor dokázal ve středověku vyhladit celá města brutálněji, než by to svedl nepřítel. Dokud byla lidská civilizace řídká, pravděpodobně epidemie neexistovaly.

Mnoho chlumeckých záznamů bylo zničeno, většinou při ničivých požárech, o které v dřívějších dobách nebyla nouze. Dochovaný záznam o tehdejších hrůzách podává svědectví o tak zvané černé smrti - či moru, vycházející ze záznamů tehdejších kronikářů.

Pandemie moru se Evropou převalila několikrát. Tak např. v letech 1347-53 bez přehánění lze říci, že počet obětí váleku, hladomoru způsobeného několika léty neúrody i „černé smrti“ šel do desítek milionů. Za obětí morové epidemie padlo až 40 % obyvatel a ztráty na životech v celé Evropě se odhadují až na jednu třetinu celé populace. Pro srovnání uvádím, že ve druhé světové válce ztratila Evropa „pouhých“ 5 % obyvatelstva.

Počátkem roku 1679 začal se mor objevovati ve Vídni. Když lidé na ulicích valem padali, opustil císař Leopold Vídeň a s celým dvorem chvátal ku Praze. Z jara roku 1680 se mor objevil v Praze a odtud se šířil přes ostrá opatření po celých Čechách. V Chlumci způsobilo velký rozruch objevení se moru v Kolíně.

Dne 15. července toho roku přednášel purkmistr celé shromážděné obci záповěď Excelence hraběte, aby žádný z lidí za jakoukoliv příčinou do Kolína nechodil a lidí z Kolína k sobě nepřijímal. V hospodách aby se jim nocleh nedával jak křes-

ťanům, tím méně židům pod vypověděním z města a pobráním všeho jmění. O něco dříve, a to 9. března 1680, podobné nařízení o cestujících z Prahy noclehu nedával a nic od šatstva nekupoval. Dne 27. máje aby se pobožnosti na odvrácení morové rány konaly.

Chlumec morové ráně neušel.

Metla boží, jak se tehdy moru říkalo, udeřil 16. srpna 1680. Pro vynášení zemřelých lidí jsou určeny čtyři osoby a ty nemají mezi jinší lidmi choditi. Dobrovolně se k tomu vydali: Jan Hýla - hrobník, Matěj Musboch, Matěj Černý a Řehák - nádeník. Nařízen jim plat 45 Kr na jeden tejden. Na počátku roku 1681 moru už ve městě nebylo.

Dne 7. února podáno vrchnosti registra všech živých duší, kdo zemřel a komu se přirodilo (záznam se údajně ztratil). Ještě jednou zahrozil mor Čechám a to v roce 1738, morové rány však byl Chlumec ušetřen.

Morová infekce se projevuje velice záhy, už druhý den po nakažení, a do čtyř dnů postižený obvykle zemřel. Pokud se mu však podařilo přežít, chránila ho před další nákazou celoživotní imunita. Na člověka se přenáší mor kousnutím blechy, která předtím parazitovala na nakaženém hlodavci. Infekci přenáší běžné křesy domácí, tak i potkani (nikoliv však naši).

Infekce nejdříve postihuje lymfatické uzliny, které se zanítí, zduří a vytvoří se charakteristické boule a hlízy plné hnisu. Nákaza se postupně roznese krevním oběhem do celého těla. Nemocný trpí vysokou horečkou, lomcuje s ním zimnice, na kůži se objeví krvavá vyrážka a později tmavé skvrny. V této fázi také umírá, a proto se ve 14 stol. vžilo označení „černá smrt“.

Druhá, plicní forma moru, přenášená kapénkovou infekcí, je ještě zhoubnější a prakticky všichni postižení umírali. Kéž bych mohl později napsat, tak jak to učinil kronikář v roce 1738, epidemie „ptačí chřipky“ byl Chlumec ušetřen.

Naše město sužovaly i jiné pohromy, o kterých se zmíním příště.

Jindřich Celler

VÝLET DO PRAHY

Náš výlet na muzikál Noc na Karlštejně začal okolo 8. hodiny ranní před ZŠ. Cesta byla rychlá, a tak jsme do Kongresového centra dorazili s předstihem. Volné chvíle jsme využili k prohlédnutí celého areálu. V 11 hodin se všechny zúčastněné školy šly usadit do velkého, krásného a udržovaného sálu. Vypadalo to jako moderní amfiteátr. Pod velkým jevištěm hrál orchestr. V programu jsme si přečetli, že zde hrají i známé osobnosti jako například Monika Absolonová nebo R. Brzobohatý. Podium zdobily krásné kulisy a rekvizity. Vystoupení bylo velmi okouzující, zajímavé a rozhodně jiné než film, který známe z televize. Moc se nám to líbilo a těšíme se na další společný výlet.

**M. Etlíková, M. Svobodová,
V. Šandová, L. Vendlerová, 9.C**

ŘÍDÍME SE NOVOU LEGISLATIVOU

V minulých dnech proběhly na školách zápisy do prvních tříd. Na naší škole se uskutečnil 19. a 20. ledna. Na budoucí prvňáčky jsme se opravdu těšili. Starší spolužáci jim přichystali malé dárečky a učitelé I. stupně prověřovali připravenost na školní docházku. Zapsali jsme 75 dětí. Doufáme, že nepřibude mnoho odkladů (zatím hlášeno 10) a příští školní rok budeme moci otevřít opět tři první třídy. Třídy nebudou příliš početné a budeme tak moci zabezpečit dobré pracovní podmínky. Vždyť naše děti čeká už v tom prvním roce školní docházky pořádný kus práce. Zápis dětí se řídí správním řádem, a tak nám letos přibýlo „papirování“. Pokud se zákonní zástupci rozhodnou zažádat o odklad povinné školní docházky, musí s dítětem navštívit pedagogicko-psychologickou poradnu a lékaře. I toto rozhodnutí podléhá správnímu řádu.

Letos nám také poprvé ukládá zákon provést evaluaci a autoevaluaci. Jednou z cest je testování našich žáků a srovnávání s žáky jiných škol. Proto jsme se přihlásili do celostátního testování, které zajišťovala společnost CERMAT. Test probíhal

u žáků devátých ročníků ve stejný čas a za stejných podmínek. Žáci byli prověřováni z českého jazyka, matematiky a všeobecného přehledu. V těchto dnech se v Praze zpracovávají testy všech žáků. Před přijímacím řízením na střední školy každý žák obdrží vyhodnocení v rámci školy i republiky, které bude moci na střední škole předložit. Bohužel z Královéhradeckého kraje se tohoto testování zúčastnilo jen malé množství škol, protože nedošlo k dohodě o distribuci testů mezi krajským úřadem a CERMATEM. Naše škola si zabezpečovala předání testů sama, a tak mohlo testování proběhnout.

Letos poprvé vypracovali třídní učitelé pro žáky, kteří končí na naší škole docházku, výstupní hodnocení. Zákonní zástupci s ním byli seznámeni na třídních schůzkách, případně při pololetním vysvědčení. Tento dokument bude odcházet s přihláškou na střední školy a učiliště. Každý zákonný zástupce dítěte se může k tomuto hodnocení písemně vyjádřit. Toto vyjádření přiložíme také k přihlášce.

Vaše děti v minulých dnech přinesly domů dotazníky. Podobné vyplňovaly děti od čtvrtých tříd 31.1. Dotazník zpracovalo vedení školy i pro učitele a zástupitele. Vy všichni můžete ovlivnit příští podobu naší školy. Již celý tento školní rok probíhají přípravy na tvorbu školního vzdělávacího programu. Ministerstvo nám určilo mantinely, ve kterých se musíme od školního roku 2007/08 pohybovat, ale upřesnění provede každá škola zpracováním svého programu. Co byste v něm chtěli nalézt, nám mají sdělit již zmíněné dotazníky. Každý učitel teď musí odvést svoji práci jako vždy a ještě navíc zpracovat osnovy svého předmětu. Abychom na nic nezapomněli, jsme vedeni tzv. Rámcovým vzdělávacím programem. Je to zodpovědný a náročný úkol pro nás všechny.

Jaké výsledky všechny tyto změny přinesou, ukáže až čas. O něčem se dovídáme z médií často, o jiném se naopak mlčí. Na naší škole pracuje spousta vynikajících pedagogů, kteří neberou vzdělávání nové generace na lehkou váhu a zodpovědně pracují již dnes, kdy se vše tvoří.

Na závěr mám jedno přání. Zatím nám změny připravují spousty „papirování“. Každý dobrý pedagog je uznávaný tím, že umí předat poznatky srozumitelně a zajímavě, ukázat dětem cestu a k tomu nám papíry nepomohou. Přeji si hodně času na práci s dětmi, abychom mohli přemýšlet o zajímavých hodinách, místo vyplňování tabulek a dotazníků pro různé instituce.

Mgr. Jana Bernartová

NEVŠEDNÍ PAMÁTNÍK JANA AMOSE KOMENSKÉHO

Mezi významnými osobnostmi českého národa stojí i po staletích v popředí **Jan Amos Komenský (* 28. března 1592, † 15. listopadu 1670)**. Šíře zájmu o jeho zájmy a činnosti je udivující. Stal se představitelem názorů české filozofie, kultury a školství v období 17. století. Byl pilným spisovatelem, zakladatelem novodobé pedagogiky i náboženským myslitelem. Jako mluvčí Jednoty česko-bratrské nenacházel po bitvě na Bílé hoře v Čechách klid a v násled-

ujících letech byl nucen se skrývat. Útočiště nacházel převážně ve východních Čechách. Do roku 1625 žil pod ochranou Karla Staršího ze Žerotína v Brandýse nad Orlicí. V Bílé Třešné u Dvora Králové se ho ujal Jiří Sádovský. V únoru 1628 se s rodinou vydává do exilu. Zdržel se ještě v Horní Branné, a pak již za Zacléřem u vsi Černá Voda překročil s ostatními hranice, aby se vícekrát nevrátil.

Není proto divu, že ve východních Čechách stojí ve více městech a obcích

pěkné pomníky i prosté památníky, věnované „učiteli národů“. Jedním z míst, kde vzdali hold tomuto muži, byla i Litomyšl, dávno známá jako středisko vzdělanosti a kultury.

V roce 1921 při velké početně navštívené slavnosti byl předán městu a veřejnosti **nevšedně řešený Komenského památník**. Tvoří ho na podstavci stojící velká koule o průměru 2,5 metru symbolizující naši Zemi. Je složena z více dílů měděného plechu, tvarově odpovídají-

cího prostoru mezi poledníky glóbusu. V plechu jsou vyraženy stylizované výjevy jak ze života Komenského, tak i z jeho díla Orbis pictus. Autorem netradičního návrhu je architekt Alois Metelák, který se školil u slovinského architekta Josipa Plečnika, známého u nás restaurováním interiérů i exteriérů Pražského hradu. Nechybělo mnoho a památník již

dávno nestál. V roce 1943 se totiž zalíbil německým okupantům, právě proto, že byl z mědi. Ta mohla podle jejich mínění pomoci válečné mašinerii. Dali rozkaz památník rozebrat a dát do sběrného podniku v Praze. Díky odvaze a statečnosti některých jeho pracovníků byly všechny měděné plechy ukryty a v roce 1967 se pomník znovu vrátil na své

místo do Litomyšle, do blízkosti tehdejší pedagogické školy.

Alois Metelák ozdobil jedním svým dílem i okolí Litomyšle. Čeští bratři se podle nedoložených zpráv chodili loučit s vlastní Růžový palouček. Právě sem navrhl Alois Metelák jejich pomník českých bratrů.

Jaroslav Duchoň

Přetištěno z Hradeckých novin

ÚNOR BÍLÝ - KAŽDÝ DEN JINÝ

Začátkem února se uskutečnily v MŠ U Zámku dvě zajímavé akce. Na úterý 8. 2. se některé děti, společně s rodiči, připravovaly již několik dní předem. V odpoledních hodinách se totiž konal „Kloboukový bál“. A tak se vyráběly nejen klobouky, ale i masky. Program Inky Rybářové byl plný písniček, tanců a soutěží. Dokonce proběhl i „lentilkový“ křest jejího nového CD. A samozřejmě nesmělo chybět občerstvení, jehož zakoupením přispěli zúčastnění na úhradu celé akce. Bylo to odpodně, které ukázalo, že i dospělí si umí stále hrát!

Hned druhý den nás navštívilo Kočovní divadlo s pohádkou „Poslední čarovná růže“. Děti se zájmem sledovaly opravdu poutavé představení, které na závěr odměnilo velkým potleskem.

A co ostatní únorové dny?

Mezi nejoblíbenější patří oslavy narozenin. Na tuto událost se chystáme s předstihem. Základem je výzdoba třídy

a slavnostní nálada. Připravujeme si dobré pohoštění, společnými silami zdobíme i přání pro oslavence. Nechybí ani narozeninový dort se svíčkami, gratulace a společná zábava při veselé hudbě.

Letošní zima opravdu nebyla skoupá na sněh. Dovádění na bílé peřině nadchlo snad každého kamaráda v naší mateřské škole.

Koulovaná i soutěže ve stavbě sněhuláka jsou velmi oblíbené a zažíváme při nich mnoho legrace. Paní kuchařky nám rády daly mrkev a barevný kbelík na dozdobení největšího sněhuláka, který se stal ozdobou naší školní zahrady. Dobrým pomocníkem při nabírání sněhu nám byly dřevěné lopatky.

Zimy jsme si užili dost! Až budete číst tyto řádky, věříme, že v MŠ již bude probíhat vítání jara.

kollektiv MŠ U Zámku

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE, Chlumec n. Cidl.

ul. 9. května

/ fax: 495 485 357

NABÍDKA AKCÍ NA MĚSÍC DUBEN 2006

10. 4. Jarní a velikonoční tvoření

(pondělí) Připravte si s námi velikonoční výzdobu. Společně si vyrobíme vajíčko jako houbičku, jarní věneček, obarvíme vajíčko voskovou nebo ubrouskovou technikou a další velikonoční inspirace. Určeno dětem i dospělým.

Čas: od 15.00 - 17.00 hod. v klubovně DDM, ul. 9. května

Poplatek: 50,- Kč (materiál na výrobu)

S sebou: 3 vyfouknutá vajíčka, ostatní materiál je již zahrnut v poplatku, přezůvky

Přihlášku společně s poplatkem odevzdejte nejpozději do 6. 3. 2006.

Velikonoční prázdniny**13. 4. Velikonoční florbalový turnaj**

(čtvrtek) pro děvčata i chlapce 5. - 9. tříd, startují 4 členná družstva + brankář, rozdělení do kategorií chlapci a děvčata 5. - 7. třída, chlapci a děvčata 8. - 9. třída

Začátek: 8.30-9.00 hod. - prezentace účastníků, ukončení kolem 15.00 hod.

Místo: nová tělocvična ZŠ Chlumec n. C. - vchod je z parku

S sebou: 30,- Kč, sportovní oblečení a obuv (nesmí čermit), hokejka, zapůjčíme brankářskou helmu

Přihlásit se můžete nejpozději do 5. 4. 2006.

14. 4. Zájezd do AQUACENTRA v HK

(pátek) Určeno dětem i dospělým. Je zde k dispozici 80 m dlouhý tobogán, vířivky, perlivé koupele, vlnobití v 25 m dlouhém bazénu. **V případě malého počtu účastníků se pojede vlakem, bude upraven odjezd i cena zájezdu.**

Sraz: v 9.15 hod. před lovcickou prodejnou na náměstí v Chlumci n. C.

Návrat: kolem 14.00 hod. do Chlumce n. C.

Poplatek: 140,- Kč děti do 15ti let, 170,- děti nad 15 let a dospělí (v ceně je zahr-

nuta doprava autobusem, vstupné do bazénu na 2 hodiny)

S sebou: plavky, ručník, mýdlo, svačinu, kapesné, kartičku zdrav. pojišťovny

Přihlášku s poplatkem odevzdejte nejpozději do 10. 4. 2006.

29. 4. Krajská modelářská soutěž

(sobota) - postupová soutěž leteckých modelářů DDM Chlumec n. C. pořádá ve spolupráci s modelářským klubem Kopidlno

Místo: letiště aeroklubu Hořice v Podkrkonoší - Domoslavice

Začátek: 8.00 - 8.30 hodin - prezentace v místě konání soutěže

Zveme rodiče a veřejnost.

Plánujeme: > Všeobecné rybářské závody

Soutěž je určena dětem od 8 do 15ti let. Ryby budou vráceny zpět do vody (1 cm = 1 bod).

Místo: písňík Pamětník

Datum závodů bude upřesněn včas.

> 6. 5. (sobota) > Májovová pouť areál DDM, ul. 9. května, od 14.30 hodin

Zábavná sportovní akce s hudbou a občerstvením pro děti jakéhokoli věku na hřišti DDM, ul. 9. května

Nabízíme na léto 2006 volná místa na tábor:**Všeobecný II.**

30. 7. - 12. 8. 2006
Vladan Kárník

Bartošovice v Orł. horách
3 690,- Kč

Přihlášky na zájezdy, informace:

DDM, (směr Kladruhy): pondělí, středa od 8.00 - 17.00 hod.

ZŠ - jazyková učebna v přízemí budovy II. stupně:

středa 9.35 - 10.00 hod.

www.ddmchlumec.net

Inzerce

MAŠKARNÍ BÁL
V KLUBÍČKU

Opět po roce jsme uspořádali v Klubíčku karneval. V jeho průběhu jsme vystřídalí nacvičené tanečky se soutěžemi. Obzvlášť při soutěži o židle byla legrace. Dále děti procházely dráhou a hradem z molitanových kostek. Jejich odvaha a šikovnost při soutěžích byla odměněna malou sladkostí a medailí s obrázkem klauna.

Za Klubíčko: Š + L

CHATA START JEDLOVÁ

Úderem 9. hodiny se v neděli 19. 2. 2006 začali před DDM scházet první nadšenci lyžařského tábora. Báglů jsme měli přiměřeně, boby a lyže nachystané a nadšení obrovské. Jako obětavé a nadšené vedoucí s námi jely paní Mirka Khorelová, zdravotnice paní Lucie Panchartková a hlavní vedoucí paní Jitka Koulová. Po naložení všech věcí a účastníků do autobusu jsme zamávali rodičům a hurá na hory!!!

Jednu zastávku jsme udělali ještě v Hradci Králové, kde přistoupili další účastníci společně s naší další vedoucí paní Ivou Sisrovou. Okolo poledne jsme dorazili do Jedlové a hned jsme byli vděční, že vezeme boby. Vše jsme na nich odtahali až k chatě Start. Všude bylo neuvěřitelné množství sněhu. Rozdělili jsme si pokoje a vybalili věci. Po celý týden pobytu byl bodován úklid na pokojích. Na chatě nás přivítali výbornou svíčkovou, kterou uvítali nejenom ti, kteří nejedí před cestou autobusem. Chutnala všem!

Po krátké odpolední pauze jsme šli vyzkoušet stav sjezdovky. Sníh byl výborný, jezdilo se perfektně. Na vlek jsme nemuseli dlouho čekat, což byla paráda. Vedoucí nás po zhodnocení našich lyžařských dovedností zařadili do dvou družstev. V půl páté se sjezdovka zavírala, takže jsme museli jít zpět do chaty. Večere byla v 18.00 hod., a tak nám zbylo spoustu času na prozkoumání chaty. Zřejmě jsme ale chatu prozkoumávali příliš hlučně, protože nás neustále někdo z vedoucích vyrušoval. Přece nejsme vůbec hluční?! Po večeri jsme hráli různé hry.

Druhý den, v pondělí, jsme celý den lyžovali, kromě pauzy na oběd a odpoledního klidu. Pár odvážlivců z dospělých i menších nadšenců přeceňovalo svoje síly i na večerním lyžování a až do konce týdne toho litovali. Nějak se z toho nemohli vzpamatovat. Jejich tělesné schránky nemohly unést tolik pohybu v jeden den. Sjezdovka byla krásně upravená, tak jsme si to opravdu užili. Ti, co zůstali na chatě, hráli hry, volalo se rodičům a hladově se dojídali v jídelně tím, co zbylo od snídaně. Jenom je nám líto nadšenců večerního lyžování, těm již v jídelně nic nezbylo. Mají chodit včas.

Třetí den byl kritický. Bolely nás i svaly, o kterých jsme ani nevěděli, že je máme. Lyžovali jsme jen dopoledne a na odpoledne byl naplánován výlet do Deštné. Šli jsme si prohlédnout sjezdovky, jak jsou upravené, ale ještě předtím jsme vzali útokem zdejší samoobsluhu. Zásoba sušenek a chipsů se krutě zmenšovala. Výlet se opravdu vydařil. Jenom kdyby holky ne-

začaly provokovat kluky a zásobovat je sněhovými kuličkami. Kluci si s holkami ale poradili úplně jinak. Vyvalení ve sněhu neutekla ani jedna provokatérka. Na chatu jsme se všichni vrátili úplně mokří, ale vůbec nikomu to nevadilo. Naprosto jsme nemohli pochopit vyčerpanost některých dospěláků. Večer přece teprve začínal. Po večeri se šlo do klubovny a po družstvech se soutěžilo v „Kufu“.

Ve středu jsme se věnovali celodennímu lyžování a ve volných chvílích se rozebíralo vše možné. Jenom vedoucí se divili, proč se u toho chata otřásala v základech. Že by zemětřesení? Večer jsme strávili u filmů Garfield a U nás na farmě.

Čtvrtek byl ve znamení soutěžení ve slalomu. Protože ráno byla sjezdovka namrzlá, soutěž se přesunula na odpoledne. Závodili junioři i senioři. Jelo se na dvě kola a počítal se nejlepší čas. Trať připravil senior David. Junioři zvládali bez obtíží projet branku. Šikovní nejmenší projížděli bravurně i ve stoje. Ovšem někteří senioři se z nějakých důvodů nemohli vejít nebo spíše ohnout do branky. Nakonec to ale zvládli všichni a byli po zásluze odměněni diplomem a drobnou odměnou. Večer se udílely ceny za úklid pokojů a slalom. Ti zodpovědnější účastníci tábora si šli pomalu připravovat věci do tašek. Odjezd domů se neodvratně blížil. Ti ostatní, a těch byla většina, se dívali na film Harry Potter a kámen mudrců.

V pátek nás probudil silnější vítr. Byla to nepříjemná změna. Celý týden jsme si užívali krásného slunečného bezvětřího počasí. Na vrcholu sjezdovky to nepříjemně foukalo. A i přes svítící sluníčko nám „paní Zima“ ukázala svoji vládu. Kdo si nevzal brýle a teplé oblečení, ten krutě zaváhal. Přesto jsme se nenechali odradit a poslední půlden jsme si chtěli řádně užít.

A bylo to tady. Jedeme domů. Po chatě jsme posbírali všechny zatoulané věci a šli se rozloučit s paní provozní a ku-

chařem Milošem. Ten od nás obdržel diplom za vynikající jídla, která nám připravoval po celou dobu tábora.

Opět jsme využili, již podruhé, naše boby a odtahali věci k autobusu. Naposledy jsme zamávali Jedlové a těšili se jak domů, tak na příští rok. Tenhle tábor si určitě nenecháme ujít, bylo tady nádherně. Naši vedoucí, moc Vám děkujeme za krásné prožité prázdniny.

Nikola Balajková s pomocí tatínka, který se také zájezdu zúčastnil

OČIMA ÚČASTNÍKŮ ZIMNÍHO LYŽAŘSKÉHO POBYTU V JEDLOVÉ V ORL. HORÁCH 19. - 24. 2. 2006

Jarní prázdniny jsme prožili s DDM v Jedlové v Orlických horách na chatě Start. Velice jsme se těšili na celodenní lyžování, večerní hry a noční spánek. Jednoho dne jsme šli do Deštného, kde jsem si zakoupili suvenýry. Předposlední den jsem měli závod ve slalomu na lyžích a za každé místo jsme dostali pěkné ceny. Jarní prázdniny s DDM se nám všem velice líbily a domů jsme si vezli mnoho pěkných cen a nádherných vzpomínek.

Soňa Tluchořová, Hana Mřáková, Jana Křížová, Olinka Gonšenicová

ODMĚNY NA ZIMNÍ LYŽAŘSKÝ TÁBOR V JEDLOVÉ PRO DĚTI VĚNOVALA

Marie Dobrovodská, CUKRÁRNA Josef Dašek

Mirka Khorelová
ped. prac. DDM

VALENTÝNSKÁ PRIMA VAŘEČKA

Dne 8. 2. 2006 jsme pro děti připravili Valentýnskou prima vařečku. Velice nás překvapilo, že se této akce zúčastnilo více chlapců než děvčat.

Úkolem bylo připravit sladký nebo slaný valentýnský výrobek. Děti připravovaly valentýnská srdíčka z listového a piškotového těsta, poháry, jednohubky a rolády. U všech pochoutek se hodnotil vzhled, chuť a nápaditost. Hodnocení dopadlo takto:

I. kategorie

1. místo Šimon Krátký
2. místo Monika a Pavel Rutovi
3. místo Štěpán Koucký

II. kategorie

Vendula Dostálová
Jaroslav Tichý
Markéta Říhová

Panchartková Lucie
ped. prac. DDM

PS TÁBORNÍK CHLUMEC NAD CIDLINOU

TÁBOR VE SLUNEČNÍ ZÁTOCE VOLÁ

PS Táborník Chlumeck n. C. pořádá svůj letní stanový tábor pro děti ve Sluneční zátoce v Českém ráji u Mnichova Hradiště v době od 16. 7. do 29. 7. 2006. Cena 2.500 Kč.

V průběhu tábora je vždy celotáborová hra, sportovní a brané soutěže, závody a výlety... Ubytovaní je ve dvoulůžkových stanech s matracemi s celodřevěnou podlahou, strava se vydává 5x denně. Pitná voda přívod až do tábora. Možnosti výletů: zámek Mnichovo Hradiště, hrad Valečov, Turnov muzeum Českého ráje, zámek Hrubý Rohozec, Liberec Ještěd, zoologická a botanická zahrada, Dolní Bukovina přírodní koupaliště.

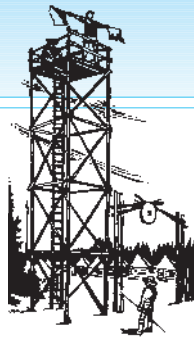
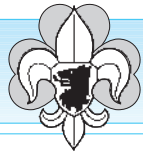
Hlavní vedoucí má pedagogické vzdělání a odd. vedoucí kvalifikaci pro práci s dětmi, po zdravotní stránce je tábor zajištěn dětskou zdravotní sestrou. Ze strany Krajské hygienické stanice v Mladé Boleslavi nebylo žádných připomínek (ubytování, hygiena, stravování a program).

Máte-li zájem, aby Váš syn - dcera prožili pěkných 14 dnů na táboře, přihlášku můžete získat každý den od 13 do 18 hod. u p. Holase, Čelakovského 41/1, tel.: 495 486 595. Další informace budou před nástupem na tábor.

Z přiložených fotografií vidíte pohled na tábor a jeho činnost.
Holas Břetislav

SKAUTSKOU STEZKOU

DUBEN - „MĚSÍC TRÁVY“

Jaro je tady! Příroda se zazelenala a svádí k toulkám mladé i staré - skautiči jsou mezi prvními! V zimě sice neseděli za pecí, ale jarní příroda láká daleko víc...

SVATÝ JIŘÍ, PATRON SKAUTŮ

Rytíř, bojující s drakem, má svátek 24. dubna. Svatý Jiří je patronem skautů na celém světě, a proto tento den je slavnostní příležitostí pro udělování skautských vyznamenání (zejména řádu Sv. Jiří, který se uděluje za dlouholetou a mimořádnou výchovnou činnost), výstupu k mohyle Ivančeny a uskutečnění dalších akcí v řadě zemí.

Málokterý svatý je tak populární - patron Anglie, vojáků, jezdců, rytířských řádů, a tak opředen legendami jako tento voják, který za císaře Diokleciána, kolem roku 303, šel pro Krista na smrt. Jistě se zdá být jen to, že podstoupil mučednickou smrt v Lyddě, kde byl v šestém století nalezen jeho hrob, jediný pevný základ pro kult, datující se od konce IV. století. Šířil se překvapující rychlostí na Východě i na Západě, obzvláště v Anglii, kde byl znám již v VIII. století. Jako patron rytířstva a zbraní stal se prostě patronem Anglie. Proslulý prapor svatého Jiří pochází z roku 1284; první anglický rytířský řád z roku 1348 - řád podvazkový - byl přirozeně pod patronátem tohoto světce. I protestantská reformace si uchovala jméno Jiří ve svém kalendáři. Od roku 1970 patří sv. Jiří mezi několik světců, které církve postavila mimo řadu bezpečně prokázaných a kanonizovaných jmen.

My skauti, kteří sv. Jiří ctíme jako svůj mužný vzor, chápeme alegorické jádro legendy takto: Drak, s nímž Jiří bojoval, je znázorněním zla, které pokušením a svodem snaží se utratit duši člověka, určenou povznést se životem až k vyšším cílům (Bohu). Sv. Jiří zabil kdysi jednoho draka Zla a Pokušení, ale kolik nových dráčat se rozlézá po celém moderním světě a jak jsou agresivní a nebezpeční!

SKAUTSKÝM SVĚTEM

Skauti pomáhali na olympiádě.

Mezi dobrovolníky, kteří zajišťovali servis v Turíně, byli i tři východočeskí skauti ze Slatiňan, kteří po celou dobu her spolu s mnoha dalšími navigovali při jížděcích autech na parkoviště a zajišťovali technický servis při disciplíně curling.

Ústřední lesní škola Junáka se konala 4. 3. 2006 na Evangelické theologické fakultě v Praze. Bylo to pracovní setkání činovníků Junáka zaměřených na výchovu a vzdělávání.

Na 300 vůdců lesních škol, zástupců instruktorských sborů, výchovných zpravodajů a členů náčelnictva řešilo záležitosti související s výchovou v Junáku.

2. velká výměna zkušeností vedení středisek se uskutečnil ve dnech 7. - 9. 4. 2006 v Rybitví. Současně bude ve stejné škole probíhat v neděli 9. 4. zasedání Náčelnictva Junáka.

Roverská porada 2006 se uskutečnil ve dnech 24. - 26. 4. 2006 v Rybitví u Pardubic. Pořádá Roverský odbor Junáka. Téma programu: objevování, duchovní život, zdraví a síla, charakter, srdce, spolupráce.

Kmenová porada 2006 kmene dospělých (OS) bude ve dnech 26. - 28. 5. 2006 ve Žďáru nad Sázavou. Pracovní setkání stovky činovníků kmene bude zpestřeno prohlídkou zámku. Oba chlumečtí zástupci doufají, že se setkají s Dr. Radslavem Kinským, jejich bývalým spoluhráčem z basketbalového týmu.

Tradiční setkání Česko-polsko-slovenských dospělých skautů se uskuteční ve dnech 9. - 11. 6. 2006 ve slovenské Dlhé nad Oravou v okrese Dolný Kubín. Delegaci Junáka vede náčelník Kmene dospělých.

Tábor v Prachovských skalách pro dospělé skauty z celé republiky se uskuteční ve dnech 24. 6. - 1. 7. 2006. Chlumečtí skauti nebudou chybět ani letos.

AKCE CHLUMECKÉHO STŘEDISKA

Divadelní šestka 2006 - Prostějov

Stalo se již krásnou tradicí, že se každé sudé skautské jaro sjíždějí světlušky, žabičky a vlčata na divadelní přehlídku šestičlenných skupinek. V termínu 24. - 26. března 2006 se uskuteční již 4. ročník. Pořadatelé jsou tentokrát prostějovští skauti.

Do města oděvů uprostřed moravské Hané pojedou předvést své divadelko s názvem **ČERTOVSKÝ SEN** i naše světlušky Berušky. Jistě se pro nás urodí mnoho pěkných zážitků nejen na divadelních prknech.

Zvítězit, nebo se alespoň zúčastnit, pojedou: **Adélka Brandová** jako producent, jako čertíci: **Tereška Marková, Kristýnka Brulíková, Eliška Jedličková, Kačka Svatoňová** a hudební doprovod na harmoniku - **Kačka Průchová**.

Skautský muzikál 2006 - Veselí nad Moravou

...již pátým rokem mi přišla na mail pozvánka na super akci pořádanou roverským kmenem pro mladistvé - skautský muzikál. Každý rok se účastníme...ale co letos, když se mi na střední školy rozprchly členky z dívčího oddílu, tedy spíše „mladé slečny“ a na muzikál jim již v jejich týdenním harmonogramu nezbyl čas... Neházejme flintu do žita ... i my „dospělí“ se umíme bavit a hlavně pobavit.

Pavel Liška (Paulus) nám napsal scénář o **TŘÍHLAVÉ SANI STÁNĚ**, slovo dalo slovo a jedeme skutečně soutěžit - takže hvězdné obsazení je následovné:

Livie a Václav Císařovi - **Katka Průchová (Kuchta Káťa)** a **Michal Školník (Ferenc)**

Syn Václav II. - **Petr Valenta (Talent)**

Spolužačka z podhradí Karolína: **Vlastička Tomášková**

Tříhlavá saň Stáňa - **Katka (Kuře)** a **Zuzka Konášovi (Zuzna)**,

Petra Školníková (Šukolňa)

Rezevní hlava: **Jaruška Krenčíková**

Technická výpomoc: **Vrátá Appl (Hasky)**

A já jako nezávislá rozhodčí: **Věra Applová (Matylda)**

Velikonoční skautské kuřátko 2006

(nejúspěšnější sbírková akce „Pomozte dětem“)

MY UŽ NEVÁHÁME, MY JSME SE JIŽ PŘIHLÁSILI

Ještě váháte, zda se letos přidat také? Nenechte si ujít radost z velkého dobrého skutku a přihlaste se s oddílem nebo střediskem k účasti na již pátém ročníku Velikonočního skautského kuřátka. V loňském roce se zúčastnili skauti z 50 měst i městeček a sbírku Pomozte dětem jsme posílili o 522 618 Kč. Zdá se Vám to hodně?

Víte, kolik je dětí s různým postižením, které potřebují pomoc, aby mohly třeba chodit do školy nebo si hrát s ostatními dětmi? Když se přidáte i Vy, tak letos hravě zvládneme i milion.

2002 - 1. ročník Prostějov	23 836,50 Kč
2003 - 2. ročník Prostějov	27 886,30 Kč
2004 - 3. ročník 32 skautských oddílů z celé republiky	433 784,00 Kč
2005 - 4. ročník 50 skautských oddílů z celé republiky	522 618,00 Kč

2006 - 5. ROČNÍK ? Kč ? zvládneme hravě MILION !!!? připravila sestra **Věra Applová - Matylda**

VYBÍRÁME TURISTICKOU OBUV (nejen pro děti)

Z časopisu „Skautský svět“, z ledna 2006

Nejdůležitějším kritériem pro koupi správné a vhodné obuvi je její praktické využití - to znamená přesně vědět, k čemu budeme nové boty potřebovat. Na běhání po louce nebo po lese či okolo rybníka stačí jednoduché „kecky“ a do mokra na tábořišti klasické gumové holínky. Pro náročné aktivity je lépe sáhnout hlouběji do kapsy a investovat do kvalitního vybavení. Ve specializovaných obchodech rádi odborně poradí.

Boty musí dobře sedět na noze - doba, kdy se musely do datečně rozlápnout, je dávno pryč. Zkoušené boty pečlivě a pevně zašněrujte, nejlépe na silnou ponožku (u bot do zimy ponožky dvě). V obchodě se projděte, vystoupejte pár schodů a vyzkoušejte obě boty! Zkuste boty i na nakloněné rovině (do kopce, dolů, traverz). V botě se nemá zvedat pata, při sestupu nesmí prsty bolestivě narážet na špičky a stlačovat se. Při zatlačení holení dopředu by jazyk neměl uhýbat do stran a už vůbec ne tlačit. Okraj boty nesmí řezat do achillovky, v traverzu nesmíme mít pocit, že se z bot vyzouváme a noha se v botě protáčí. Naopak bychom měli cítit přiměřenou podporu v oblasti kotníku. Na závěr zkontrolujeme shodnost bot v páru, kompletnost (vločky, šněrovadla) a bezchybnost zpracování (šití, lepení). Značka je důležitá, ne však samospasitelná.

Zdá se vám tento způsob nákupu poněkud přehnaný? Pozor, dobrá bota stojí několik tisícikorun!

(příště o družích bot a údržbě)

MOUDRA

„Brzy se i kuchařské umění zdokonalí tak, že kuchař, který peče pstruhy, nebude umět smažit kapra.“
Shelley

Zdá se Vám toto tvrzení přehnané? Před sto lety zjistil jeden generál, že angličtí chlapci odchovaní a zhyčkaní městským životem, nejsou schopni při vojenském tažení v jižní Africe se sami o sebe v přírodě postarat, dnes tomu říkáme „přežít“ - proto tento generál vytvořil pro anglické chlapce skauting. Myslíte si, že dnešním dětem stačí do života jenom znalost ovládání počítače?

Skautskou stezku připravil **br. Vlad. Köhler - Mika**

Člověče,

jestliže jsi dnes ráno vstal z postele, spíše zdráv než nemocen, jsi šťastnější než 1 milion lidí, kteří se nedožijí příštího dne, jestliže jsi nikdy nezažil boj ve válce, nepocítil osamělost ve vězení, agónii týraných nebo hlad, pak jsi šťastnější než 500 milionů lidí našeho světa.

Jestliže můžeš vyznávat náboženství beze strachu z hrozby, že budeš zatčen nebo zabit, jsi šťastnější než 3 miliardy lidí na Zemi. Jestliže máš jídlo v lednici, jsi oblečen, máš střechu nad hlavou a svou postel, jsi bohatší než 75 % obyvatel tohoto světa.

Jestliže máš konto v bance, nějaké peníze v peněžence a hromádku drobných v krabičce, patříš k 8% blahobytných lidí na světě. Jestliže čteš tuto zprávu, jsi požehnán dvojnásobně, vždyť někdo na tebe myslel, a nepatříš ke 2 miliardám lidí, kteří neumějí číst.

Někdo jednou řekl: Pracujte, jako byste nepotřebovali žádné peníze. Milujte, jako by vás nikdy nikdo nezranil. Tančete, jako by se nikdy nedíval. Zpívejte, jako kdyby nikdo neposlouchal. Žijte, jako kdyby byl ráj na zemi.

Toto poselství můžeš poslat každému, koho považuješ za svého přítele. Když ho nepošleš, nic se nestane. Když ano, možná bude na světě o několik úsměvů více.

Přetištěno z Kmenových novin Oldskautů

DOPLŇOVAČKA

Rozluštění doplňovačky ze str. 7: **KADEČKA**

WESTERNOVÉ JEŽDĚNÍ V CHLUMCI NAD CIDLINOU

Vážení spoluobčané, mnozí z Vás možná ani netuší, že se v Chlumci n. C. kromě koní Kinských v hřebčíně Ostrov nachází ještě jedna malá stáj „**Vilgoš Western Horses**“, která se zabývá westernovým ježděním. Konkrétně disciplínou reining. V naší stáji jsou zastoupena tato plemena koní speciálně vyšlechtěných pro western: jeden American Paint Horse a dva koně American Quarter Horse. Ve stáji je také jeden Hafling pro rekreační ježdění.

O čem vlastně reining je? Reining je nepochybně královskou disciplínou a zřejmě se také nejvíce zasloužil o obrovský nárůst popularity tohoto sportu v posledních letech - v nejbližší době lze dokonce očekávat jeho zařazení do programu Olympijských her. Reining je westernovou drezúrou, jejímž cílem je předvést koně maximálně přiježděného, reagujícího na neznatelné pobídky jezdce. Reining je také disciplínou zařazenou do světových jezdeckých her, které se budou konat tento rok v Německém Aachenu.

Ohlédnutí za úspěšnou sezónou roku 2005.

Jaroslav Vilgoš, umístění:

2. místo **Mistrovství ČR WRC**
v kategorii Reining Non Pro
3. místo **Mistrovství ČR ČJF**
v kategorii Reining Non Pro
5. místo **Mistrovství ČR ČJF**
v kategorii Reining Senior
6. místo **CRIO FEI Itálie**, Manerbio
- člen reprezentačního týmu ČR
(Světový pohár národů v reiningu)

1. místo **Finále Autodemont Cup**
4. místo **NRHA Lawson Bronze Trophy NON-PRO** (z českých reprezentantů první)
1. místo **CZQHA Show**
v kategorii Reining Non Pro.

Tímto vítězstvím jsme se kvalifikovali na AQHA WORLD SHOW do Oklahoma City, USA.

Na to, abychom i nadále mohli úspěšně reprezentovat město Chlumec n. Cidlinou, je nutné mít dobré tréninkové podmínky po celý rok. Musí být speciální povrch v kryté jízdárně, za kterou nyní musíme dojíždět ke svým přátelům do jiných měst, kde pro tento sport mají větší pochopení a stavbu haly jim umožnili bez delších průtahů. My se o stavební

povolení bezúspěšně ucházíme již několik let a za tu dobu se několikanásobně zdrazil stavební materiál, nehledě na to, že bez stavebního povolení nemůžeme žádat o dotace. Věříme, že se nám podaří získat stavební povolení a vybudovat tréninkovou halu v nejbližší době, abychom se mohli i nadále držet ve špičce tohoto sporu a úspěšně čelit stále rostoucí konkurenci. Byli bychom rádi, kdyby *naši stáj* a zároveň město *Chlumec nad Cidlinou* reprezentovaly také děti v kategorii mládeže.

Doufáme, že budeme moci napsat další článek a informovat Vás o úspěšném zahájení této tréninkové haly.

Jarda a Vendula Vilgošovi

JAK PŘEDCHÁZET ONEMOCNĚNÍ CÉV A SRDCE

Choroby srdce a cév jsou nejčastější příčinou úmrtí obyvatel České republiky. Na jejich vzniku se podílí mnoho faktorů a mezi nimi samozřejmě najdeme také nevhodný životní styl, špatnou výživu, kouření a obezitu. Odborníci stále opakují doporučení, která bychom měli začít brát vážně:

- snížit příjem energie,
- snížit spotřebu tuků, zejména živočišných,
- zvýšit konzumaci ovoce, zeleniny, vlákniny a mořských ryb.

Ačkoli jsme tyto rady už mnohokrát slyšeli, tak se přesto většinou podle nich neřídíme.

Užívání léků obvykle přispívá pouze k řešení dílčích problémů těchto nemocí, např. bolesti, vysokého krevního tlaku nebo cholesterolu, ale nepostihuje

je příčinu. Zatím je ale málo známá role některých vitamínů, které mohou mít při vzniku kardiovaskulárních onemocnění preventivní účinky.

Jsou to takzvané antioxidanty - vitamín C, vitamín E a betakaroten. Přispívají k ochraně organismu před škodlivými účinky volných radikálů, které se na vzniku onemocnění srdce a cév podílejí.

Preventivní účinky má také kyselina listová, jeden z vitamínů skupiny B, která se účastní látkové výměny homocysteinu. To je produkt látkové výměny vlastních buněk člověka. Když se nahromadí v krvi, začne být toxický, a proto je třeba jeho hladinu snížit. Vysoká hladina homocysteinu v krvi se totiž spojuje s vyšším rizikem vzniku chorob srdce a cév, podobně jako cholesterol. Jeho hromadění vzniká obvykle z nedostatku

několika vitamínů, a tak, pokud je budeme trvale doplňovat, pomůže to při odstraňování nadbytečného cholesterolu.

Pacienti, kteří mají zvýšené riziko onemocnění kardiovaskulárními chorobami, by si také měli nechat stanovit hladinu homocysteinu. U osob s hladinou Hcy 9-15 mmol/l je 1,8x vyšší riziko infarktu než u kontrolní skupiny osob s hladinami pod 9,0 mmol/l. Podobné je to i s postižením Alzheimerovou chorobou. Preventivní užívání kyseliny listové spolu s vitamínem B6 a B12 homocystein pomáhá odbourávat. Vyšší příjem těchto tří vitamínů by tedy měli mít všichni, kteří mají dispozice ke vzniku onemocnění srdce a cév. Zabráníme tak zbytečnému utrpení a prodloužíme si život.

(ja)

Přetištěno z *Práva*

VELIKONOCE (TO ČÍŇTE NA MOU PAMÁTKU)

Velikonoce byly ustanoveny jako připomínka vysvobození Izraele z egyptského otroctví. Bůh nařídil, aby se každý rok vyprávěla historie vysvobození, budou-li se děti ptát na význam tohoto ustanovení. Tak se zázračné vysvobození Izraele udrží v čerstvé paměti všech. Ustanovení VEČEŘE PÁNĚ bylo zavedeno na památku velkého osvobození, které přinesla oběť Kristova na dřevě kříže. Toto ustanovení se bude zachovávat, dokud Kristus nepřijde podruhé v moci a slávě. Je prostředkem, který má jeho velké dílo pro nás zachovat v naší stálé paměti.

V době svého vysvobození z Egypta jedli Izraelští velikonočního beránka vstojí, s přepásanými bedry a s holí v ruce, připraveni vydat se na cestu. Způsob, jakým zachovávali toto ustanovení, byl v souladu se stavem, v jakém tehdy byli; oni totiž byli na odchodu z Egypta a měli před sebou namáhavou a nesnadnou cestu pouští... V době Kristově se však věci měly jinak. Nechystali se odejít z cizí země, neboť bydleli ve své vlastní zemi. Byl jim dopřán pokoj, a lid se proto mohl zúčastnit velikonoční večeře v klidu a pohodě. Kolem stolu byly postaveny pohovky a hosté na nich leželi hlavami u stolu na levém boku, aby mohli pravou rukou jíst.

Ježíš sedí u stolu s velikonoční večeří. Před ním jsou nekvašené chleby požívané o Velikonocích. Na stole je velikonoční víno, ještě nekvašené. Těchto pokrmů použije Ježíš, aby jimi

znázornil svou neposkvrněnou oběť. Nic, co bylo zkaženo kvašením, což je symbol hříchu a smrti, nemůže představovat „čistého a neposkvrněného beránka.“ ... Když byli u jídla, vzal Ježíš chléb, požehnal, rozlomil a dával učedníkům a řekl: „Vezměte, jezte! To jest mé tělo. Pak vzal kalich, poděkoval, dal jim ho a řekl: Pijte z něho všichni! Neboť to jest má krev, která zpečetuje novou smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce.“

J. Tesař - farář ČČSH

POZVÁNKA

Vážení čtenáři, srdečně Vás zveme na VELIKONOČNÍ bohoslužby v Husově sboru:

Květná neděle (Palmarum)	9. dubna 2006	od 9.00 hodin
Zelený čtvrtek	13. dubna 2006	od 18.00 hodin
Velký pátek (PAŠIJE)	14. dubna 2006	od 18.00 hodin
Bílá sobota	15. dubna 2006	od 18.00 hodin
Hod Boží velikonoční	16. dubna 2006	od 9.00 hodin
Pondělí velikonoční	17. dubna 2006	od 9.00 hodin

Radostné prožití velikonočních svátků v plném zdraví ze srdce přejí

**Rada starších ČČSH
a farář J. Tesař**

STŘÍPKY MOUDROSTI ANEBO POZNEJ SÁM SEBE

- ✚ Všichni lidé nesou v sobě citění králů: chtějí, aby oni mohli všechno proti druhým, druzí proti nim nic.

Seneca

- ✚ Drží nás lidé, kterým jsme oporou.

M. Ebner - Eschenbachová

- ✚ Charakter člověka je jeho osudem.

Herakleitos z Efesu

- ✚ Charakter se dá poznat právě v nejmenších věcech.

Seneca

- ✚ Ve velkých věcech se lidé ukazují, jak potřebují, v malých, jací jsou.

Chamfort

- ✚ Člověka poznáš při víně, při penězích a v hněvu.

Talmud

- ✚ Kdo důvěřuje sobě, předstihuje ostatní.

Čínské přísloví

- ✚ Optimista je člověk, který přijde v pondělí ráno do práce a řekne: tak, pozítří je už středa.

Dikobraz, 1983

- ✚ Laciný optimismus přijde vždy nejdráž.

J. Žáček
Vá

Inzerce

Inzerce

DŘEVĚNÁ ZVONICE VE VYSOČANECH

Dřevěné zvonice na Chlumecku a také i v celé oblasti Poodlí představují charakteristický prvek lidové venkovské architektury. Mají nezastupitelný význam pro poznání stavebního charakteru českého venkova v době baroka a renesance a zprostředkovaně i stavitelství gotického.

Dnes zde najdeme na deset dochovaných dřevěných zvonnic. A k jedné z nich patří i tato zvonice ve Vysočanech. Název této obce ležící severně od našeho města pochází zřejmě od jejího situování na malém návrší nad údolím řeky Cidliny. Nejstarší záznam o její existenci pochází z roku 1360, kdy Czeněk z Valdštiny dostal tuto ves do vlastnictví společně se svojí manželkou Bobkou Kozelskou. Zajímavý je také zápis o zničení Vysočan od Žižkova vojska v roce 1423. Význam obce potvrzuje i skutečnost, že zde byl v minulosti i obecní pivovar.

Dominantou Vysočan je starý dřevěný kostel sv. Markéty, který byl v místě původního kostela postaven v sedmdesátých či osmdesátých letech 17. století. Poblíž stojí tato dřevěná zvonice, kterou tvoří poměrně složitá vzpěradlová konstrukce s bedněným zvonovým patrem na sloupkách vyztuženým proti pohybu zvonů vzpěrami. Právě touto svojí konstrukcí patří k ojedinělým stavbám tohoto druhu v Čechách. Ve zvonici se dochovaly čtyři zvony, z nichž ten největší - Bartoloměj - pochází z roku 1580 a má úctyhodnou hmotnost 17 q.

A tak až budete v nastávajícím jarním čase hledat cíl svého nenáročného cyklistického výletu, zajedte se na tuto zvonici podívat. Přes Mlékosrby a Bydžovskou Lhotku to není ani 10 kilometrů.

ci podívat. Přes Mlékosrby a Bydžovskou Lhotku to není ani 10 kilometrů.

AF

Inzerce

CHLUMECKÝ SOKOL V DEVATENÁCTÉM STOLETÍ

Mladá sokolská jednota neměla v prvních měsících své existence vůbec jednoduchou pozici. Ihned po svém vzniku musela čelit pochybovačným hlasům řady konzervativních občanů, podle kterých byl Sokol již přežitkem a jeho založení v Chlumci zbytečností. Tito kritici většinou poukazovali na to, že ve městě již působí řada jiných „zasloužilých a tradičních“ spolků, proto není třeba žádný další zakládat. Za těmito skeptickými větami se však spíše skrýval strach mnohých spolků z nové konkurence. Zvláště sbor dobrovolných hasičů, největší chlumecký spolek té doby, měl obavy, aby mu Sokol „neodloupil“ část členstva. Brzy se ukázalo, že něco takového nehrozí, protože ti hasiči, kteří vstoupili do Sokola, stíhali být členy obou spolků zároveň. Proto byly jejich vzájemné vztahy vesměs dobré.

Ve stejné době jako Sokol v Chlumci „vyrůstaly“ sokolské jednoty po celých Čechách i na Moravě doslova „jako houby po dešti“. Bylo proto nezbytné vytvořit nějaké hierarchicky organizované celky, do kterých by se sokolské jednoty včlenily. Těmto celkům se říkalo župy. První župu v Čechách se podařilo vytvořit Sokolu v Kolíně. Dostala jméno - Sokolská župa na středním Labi „Tyrš“, většinou se však užíval jen zkrácený název - župa Tyršova. Na podzim roku 1884 se jejím členem stala i chlumecká jednota, která tak v nové župě získala silnou pomocnici a ochránkyni.

Velkou událostí pro mladý sokolský spolek byla slavnost odevzdání praporu jednotě dne 15. srpna 1885. Peníze na prapor byly získány sbírkou mezi chlumeckými dámami, která vynesla velice slušných 150 zlatých. V den slavnosti bylo město svátečně vyzdobeno. Všude vlály prapory v národních barvách a na domech byly umístěny nápisy s vlasteneckými hesly. Z dalekého okolí se do Chlumce sjížděli vzácní hosté, které již od časného rána vítala hudba kapelníka Vošousty. Slavnost se konala na náměstí na prostranství mezi sochou V. K. Klicpery a kostelem za účasti paní a dívek (které tehdy ještě necvičily), zástupců města, okresu, jednotlivých úřadů, spolků a hostů z řad sokolských jednot zastoupených v župě Tyršově. Za krásného letního počasí zahájil slavnost starosta chlumecké jednoty, Josef Rádl. Po uvítání všech účastníků vystoupil Zpěvácký spolek Klicpera, potom se již přistoupilo k slavnostnímu předání praporu jednotě. Matka praporu, Anna Fričová (manželka továrníka a spoluzakladatele Sokola v našem městě, Kar-

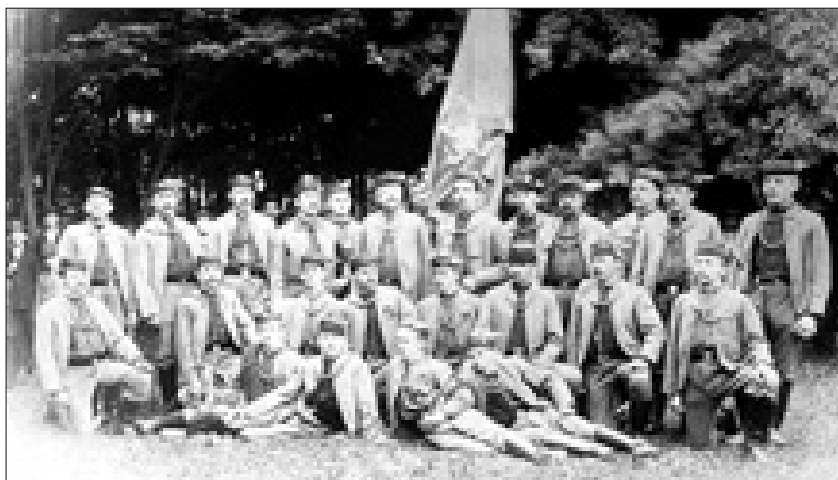
la Friče), vtoulkla hřeb do žerdě praporu s vlasteneckým proslovem, následně totéž učinili vybraní zástupci jednotlivých spolků a organizací. Poté byl prapor (s Tyršovým heslem „V myslí vlast, v srdci smélost, v paži sílu“ a ozdobený též stříbrným lvem) ověšen místními dívkami umělecky vyšitými stuhami a odevzdán praporečnickovi. Za toho byl vybrán řezník Václav Vorel, nejvyšší a nejsilnější člen chlumeckého Sokola. Starosta Rádl mu přednesl všechny povinnosti, které se k velice odpovědné funkci praporečnicka vztahovaly, a Vorel musel slavnostně slíbit, že „prapor nikdy nepustí a bude jej vždy hájit.“ Slavnost byla ukončena národní hymnou.

Sokol v našem městě nyní začal utužovat přátelství s bratrskými jednotami v okolních městech a vesnicích. Dělo se tak většinou prostřednictvím veřejných cvičení, při kterých se vybraní borci jednotlivých sokolských spolků „pochlubili“ svou obratností veřejnosti i ostatním zúčastněným družstvům. Na jedno takové cvičení v Žiželcích v roce 1888 takto vzpomínal praporečnick Sokola v Chlumci, Václav Vorel:

„Bratři ze Žiželic nás slavně přivítali a uvedli hned na sál, kde se cvičilo, aby se nám pochlubili. Náš náčelník, bratr Josek, při tom povídá: „To my máme cvičence, který dělá skok do bradel i se stojkou.“ Při tom se na mě obrátil: „Vore, ukaž jim to!“ Nechtěl jsem a vymlouval se, že mám těsné kalhoty. „Jen si je hodně vysoko vytáhli a skoč!“ domlouvali mi ostatní. Dal jsem si konečně říci a hop! Ó běda! Moje salonní černé kalhoty, i ty spodní bílé byly na choullostivém místě nadranc. Spravit se to nedalo a já musel sedět celý večer v haveloku. Všichni byli tuze veselí, jen já se celý večer bál pohnout.“

V roce 1891 se v Praze konal II. sokolský slet, kterého se premiérově zúčastnili i muži z řad chlumeckého Sokola. Cvičilo jich tam tehdy jen deset. Vedli je starosta Rádl a náčelník Josek. Jako sluha jednoty doprovázel cvičence na slet i školník Jan Zima. Takto na slet (a na školníka Zimu) vzpomínal Václav Vorel:

„Školník Zima musel býti při všem, bez Sokola nemohl žít. Když jsme jeli na první slet, jel s námi, že nám bude dělat pořádek a čistit boty. Spali jsme ve škole v Jindřišské ulici, vlastně jsme ani mnoho nespa-

Sokolská jednota v Chlumci n. C. se spolkovým praporem (rok 1895)

(v popředí zleva): Václav Vorel, Alois Fiala, Rudolf Augenthaler a ? (rok 1895)

li, poněvadž jsme přicházeli až ve dvě s půlnoci a ještě pak nikdo nebyl jist, že ho dobrosrdeční bratři se slavníkem neobrátní. Zima nám měl čistit boty, ale on na to vyzrál. Zanesl je prostě k domovníkovi i se svými a my pak museli klopat. Zato večer si popřál pohodlí. My měli každý - i starosta Rádl - jednu pokrývku pod hlavou a jednu na sebe. Zima měl všeho dvakrát. Proto jsme se mu pomstili. Dva a dva chopili jsme slavníky a již jich byla celá hora na Zimovi. Ječel, co se to děje a vylézal z hromady slavníků jako krtek.“

O veselí nebyla v Sokole nouze nikdy. Zpívaly se národní písně, v tělocvičně i venku, pořádaly se taneční hodiny, věnečky ve stejnokroji, divadelní představení či vycházky do okolí, často za doprovodu hudby. Pro členy i veřejnost pořádali Sokol různé společenské zábavy za doprovodu muziky domácích kapelníků Krejčíka a Vošousty, či Kmochovy kolínské hudby, která „častokrát přilákala nespočetné davy návštěvníků a hluboce se vryla v jejich paměť.“ Na sokolské plesy se těšila stejně mládež i dospělí, zvláště šibňinky, masopustní maškarní zábavy s půlnočními scénami, které řídil náčelník Josek, měly vždy u přítomných velký ohlas. Za sokolskými mladíky přicházely na zábavy i dívky. Nejeden z nich si zde vyhlédl svého milého, častokrát i na celý život. Počáteční nepřízeň mnohých konzervativních občanů tak mizela a Sokol se postupně stával střediskem společenského dění ve městě.

Jak již bylo řečeno, jednota podnikala také vycházky a výlety. Na vycházky do okolních vesnic se chodilo „udatně pěšky“, nejčastěji do Lišic, Lučic, Převýšova, Vlčova či na Chárovnu (odkud se často veselí bratři vraceli domů až za večerního šera). Na delší výlety se sokolové vydávali vlakem, v letech,

o kterých si vyprávíme, však častěji náhradovým hasičským vozem. Jednou takto bratři cestovali na Kunětickou horu. Na silnici u Bohdanče jel proti nim povoz tažený voly. Sokolové v kroji s červenými košilemi si krátili cestu zpěvem národních písní a vyprávěním veselých příhod. Voli tím byli natolik vyplašeni, že sjeli i s povozem z hrázky, a bratři je pak museli zpět na silnici vytahovat.

Slavný byl též výlet do Českých Budějovic (1893), tehdy silně německých, kterého se zúčastnilo několik desítek jednot, mezi nimi i jednota chlumecká. Účastníci později vzpomínali, jak si zdejší Němci odvažovali sledovat sokolský pochod městem jen skulinami zatažených záclon.

Jednota v roce 1891 založila také bruslařský odbor. Na Starochlumeckém rybníku bylo zřízeno kluziště, kde se pak, za velkého zájmu veřejnosti, pořádaly karnevaly na ledě. První takový karneval v tomto roce byl uskutečněn o Božím hodů vánočním, přičemž návštěvníky od účasti neodradila ani skutečnost, že právě panovaly dvacetistupňové mrazy.

Sokol v Chlumci se v letech, o kterých pojednává tento článek, stal hlavním centrem a oporou vlastenecky smýšlející veřejnosti v našem městě, veřejnosti, které české národní zájmy nebyly lhostejné a která se, dle svých možností, snažila zažehnout v ostatních lidech na Chlumecku plamínek národní hrdosti, směřující později až k cíli obnovit českou státní samostatnost. Sokolským vlastencům v našem městě se tento plamínek (prostřednictvím plesů, výletů a národních slavností jednotou pořádaných) opravdu podařilo zažehnout. Jen tak mohla sokolská jednota dál směle pokračovat ve své činnosti. O tom si povíme příště.

Aleš Fibigr

PRACOVNÍ ŘÁD PRO ÚŘEDNÍKY

Předpokládáme, že v současné době takový řád nikde neexistuje. Přečtěte si ale námi nabízený z roku 1870 a možná uznáte, že některý bod je platný i dneska, a nebo by měl platným býti, a některým se vrátíme do roku 1870.

Říjen 1870

1. Denně před začátkem pracovní doby jsou povinni úředníci důkladně zamést kancelář, vybrati popele z kamen a utřít prach.
2. Úředníci zodpovídají dále za to, že kancelář bude vždy řádně vytopena. Potřebné palivo obstarají na svůj náklad.
3. Soukromé rozhovory jsou v pracovní době nežádoucí.
4. Řádná pracovní doba jest 12 hodin denně. V případě potřeby musí každý úředník pracovat bez vyzvání přes čas.
5. Jakákoliv politická činnost úředníků má za následek okamžité propuštění.
6. V kouření a požívání lihovin se očekává od úředníků zdrženlivost.
7. K dámám a výše postaveným osobám se úředník chová slušně.
8. Jako četba se doporučuje bible. Není námitek proti jiným knihám, pokud jsou tyto mravně nezávadné.
9. Povinností každého úředníka je péče o zdraví. V případě nemoci není nárok na mzdu. Každý úředník, který má po-

cit odpovědnosti, by si měl proto pravidelně ukládati ze své mzdy přiměřenou částku pro případ nemoci či jiné nepředvídané potřeby.

10. Úředníci se nesmějí při práci mýlit. Kdo se při své práci dopouští častěji chyb, bude propuštěn.
11. Kdo odporuje šéfovi, dokazuje tímto, že před ním nechová potřebné úcty. Z této skutečnosti se vyvodí důsledky.
12. Úřednice jsou povinny vésti zbožný a cudný život.
13. O dovolenou mohou úředníci žádati jen z naléhavých rodinných důvodů. Tato je však neplacena.
14. Úředníci nechť mají stále na mysli, že tisíce jiných osob jsou ochotni okamžitě nastoupiti na jejich místa.
15. Úředníci nesmějí nikdy zapomenouti, že jsou svému principálovi povinni vděčností, neboť je jejich živatelem.

TROCHU HUMORU

Sedí dva dědci na lavičce v parku a kritizují mládež.
„To já jsem s mou manželkou do svatby nic neměl. A co vy?“
„To nevím. Jak se jmenovala za svobodna?“

Úřednice přijde do práce a jeden z kolegů komentuje její účes takto: „Máš to jako kupku sena...“

„A jak jinak, když se to má líbit oslům,“ klidně odpoví žena.

LV

ČLOVĚK Z PŮDY

V říjnu v šest večer je už pološero. Běžela jsem Václavákem vzhůru, světla lamp osvětlovala poloprázdné chodníky. Louže po dešti měnily jak chameleoni barvy podle neonů, kterých tu bylo sice nemnoho, ale stačily vytvořit aspoň trochu atmosféru velkoměsta. Nahoře, naproti sv. Václavu, honem doprava k divadlu. Paní pokladní - a to je taky rarita - byla stále stejná paní Jarmila Gébová. Snad nikdy ani nestonala. Měla už postavený poutač s programem přede dveřmi a dlouhou frontu na lístky. A ta, místo aby ubývala, stále rostla. Schodiště tonulo stále v pološeru, muselo se šetřit (spravoval nás MNV Prahy II a dohlížel, jestli se neplýtvá).

Odchytí mne Láďa Hrabánek, „hele, tady máš seznam, které rekvizity dáš hercům na stoleček, a tady ty musíš mít připravené pro herce, kteří si je budou brát v průběhu hry. Takže, tady máš text a v červeně zatržených místech máš napsané, pro co si vyběhnou za scénu a s kterou se musejí zase vrátit. S tou věcí! Třeba tady! Vyběhne, ty mu podáš knížku. - Neboj, dneska ti to pomůžu - vždyť jsem to zatím všechno dělal sám. Přibývá repertoár a to je nad síly.“ A tak jsme šli do dílen a skladů, vyhledali věci pro Člověka z půdy, nandali do koše a nesli je nahoru. V šatně bylo ještě plach. „Tady jsou ženský. Tady je stoleček Pavlína Filipovský, tady je Hegerová. Ty zraje mají děvčata Poslušnejch. Ale ty tu dneska nebudou. Tenhle je Zuzany Stivínové. Neboj! V Člověku z půdy je málo herců, dneska je to piánko. Herci měli zase svou šatnu. Veronika Pulcharová už rozvěšovala jejich kostýmy, za rohem měla malé zázemí, kde přežehlovala to, co nemělo být zmačkané. K sedmé začínal šrumelec. Lítali jsme všichni, protože ještě chybělo to a to, někam se založila kniha s nápovědou, pan Horníček se hodil do hadrů, všichni spěšně rachotili v krabicích se šminky a zpytavě zkoumali současný stav, pak zas ten, který si namalovali. Pavlína hrála ženskou hlavní roli, byla děvčátko, kdoví jestli devatenáctileté. A velmi půvabné.“

Šatna se navíc zaplňovala i hosty. Na místo děvčat Poslušných si sedla pozoruhodná slečna. Pokud řeknu, že byla krásná, vybavíte si téměř neměnný typ královen krásy - trochu hloupé, ale všech-

no jak má být. Tak to ne. Tohle byla intelligence, spojená s půvabem, každý tvar jemně a umně cizelovaný, dozdobený dokonalou úpravou vlasů i oblečením. Pozoruhodná a zvláštní - se spíše hranatou spodní sanicí, takže tvář nebyla oválná, ale obdélníková a s profilem Nefertity. Pochopitelně dlouhý, štíhlý krk. Bylo období Modiglianiho dívčích portrétů s dlouhými šíji. Jejím modelem by byl jistě nadšen, navíc tajemný úsměv, který ji zdobil... Příběhl Šlitr, usedl na druhou židli a bylo vidět, že se jí dvoří. (V bruselské Latemě magie uváděla program společně s Panýrkovou v několika jazycích a Šlitr tu hrál na klavír, takže se znali.) Pro ty, co náš tehdejší světový úspěch už neznají, musím říci, že na Bruselské světové výstavě jsme měli nejkrásnější pavilon a nejpozoruhodnější program. Laterna byla naprosté novum a celkově náš pavilon byl pokládán za nejpozoruhodnější.

Šatny i foajé se naplňovaly. Rychle jsme ještě zjišťovali, zda je vše v pořádku a připraveno tak, aby nedošlo ke zmatkům.

Zákulisí a jeho ruch je svým způsobem ještě zajímavější, než pohled z hlediště. Herec se připravuje na nárazku textu, aby vběhl, nebo vešel, případně vklopýtal, to podle typu představované postavy na jeviště. Všudepřítomný Hrabánek se sločkou hry stojí u každého z nich a spěšně napovídá první větu jejich textu, aby měli větší jistotu. Většinou

umí Hraboš celou hru z paměti, takže nápovědní knihu má víceméně jen pro jistotu. Jeho nepřítomnost by snad ani nebyla myslitelná, protože mnozí se trochu zapovídají v šatně - a malér. Mají být už v zákulisí! Hraboš: Sakra, - kde je! Honem do šatny! Popadne nešťastníka a rychle s ním za scénu! Tak teď! Doslova jej vstrčí dovnitř. Je to tu napínavé a vzrušující. Tady v zákulisí se odbývá paralelně další děj, se šprýmy, dokonce se schválnostmi sice dobrosrdečnými, obzvlášť, hraje-li se hra třeba po dvánácté, časem podle úspěšnosti i po sté. Čím se číslo její úspěšnosti zvyšuje, tím je v zákulisí veselejší.

Ve hře Člověk z půdy hraje dnes hlavní roli pan Horníček. Některé dny jej alternuje pan Kopecký, někdy i pan František Filipovský. Každý z nich předvádí svou roli jinak - je těžké říci, kdo je lepší - dá se nanejvýš říci, koho z nich máte raději. Zdálo se mi, že Horníček je civilní, pan Kopecký roli Sommera hraje jako bonvivána, tak trochu za zenitem, a k sobě silně sarkastického - pan Filipovský jej pojal spíše jako potrhleho podivína, vyžívajícího - snad dokonce válejšího se s chutí ve svém snu. Bylo zajímavé dívat se v podstatě na stále se proměňující smysl hry, kterým protékaly sloky básní, oblečených do not a ve své většině nevšední dodnes.

Hned v úvodu je - jistě ji znáte: K smíchu toto představení (trochu je a trochu není).

A po pár větách Martiny (Pavlína) a Petra (Petr Dvořák) následuje Prámínek vlasů...

Inzerce

*Když měsíc rozlije
Světlo své po kraji
A hvězdy řeknou
Že čas je jít spát
Prámínek vlasů
Jí ustříhnu potají
Komu? No přece tě
Kterou mám rád*

Nevěřím, že ji neznáte a že neznáte pokračování. I když má píseň více slok, obecnost dupe, vynucuje si opakování.

Hra má čtyři dějství, ale zvláštností zdejšího divadla je, že nemá oponu. Prostě přejde slečna s cedulí PŘESTÁVKA a trochu se na jevišti ztlumí světla. V Člověku z půdy se scéna nemění, nanejvýš nějaká rekvizita. V hledišti nastává vrzání sklápěcích sedadel, jde se kouřit. Pokud je hezky, kouří se i na ulici, jinak ve foajé černě a rudě vymalovaném, které se pomalu tratí v šedém dýmu. Jsou tu chromované popelníky na vysoké noze, kolem nich si diskutující pokuřující návštěvníci sdělují své dojmy. Jak včelky kolem mimořádně medunosné kytky.

V šatnách bylo také nabit, prodírali jsme se tu jak v přeplněné tramvaji - každý z herců měl své známé a ti si nenechali ujít možnost, vydýchat tu poslední kyslík, který zde zbýval. Ostatně, byli to většinou známí lidé, herci, muzikanti, malíři - však sem v průběhu představe-

ní zas nějaký vzduch vejde - sice i s dýmem z foajé. Do dneška mne udivuje, že mají herci kupodivu dost dlouhé životy, přestože se pohybují stále v podzemí. Už do hlediště se scházelo po schodišti z přízemí a šatny bývaly většinou ještě o patro níž pod úrovní hlediště. A vzduchotechnika v plenkách! Navíc bylo tehdy kouření velmi módní. Valící se dým z rudých rtů, nohu přes nohu, to byla nejatraktivnější prezentace slečen.

Třetí jednání otvírala píseň: Včera neděle byla, včera byl hezký čas... Zpívá ji Martina a opakuje ji s Malým Lordem, kterého představuje Jiří Suchý. A za krátkým dialogem následuje Dítě školou povinné, dovede to, co my ne. Tu musíte také určitě znát.

Je to vše nové a neotřelé. Po uvědomělých hitech: Šel František kolem zahrádky nebo po denně omílané písni: Modré a bílé zástupy mužů a žen, červené šátečky pionýrů, které zněly v obchodech, na nádražích, v rádiu, na návsích vesnic - to tu byl balzám na duši! Výdech po věčně stísněné hrudi, kdy se člověk bál souseda, aby ho neudal. Cítila jsem, jak ze mne opadávala zvláštní úzkost z neustálého nebezpečí. Tady se lidé doopravdy směřli! Až o něco později jsem se dozvěděla, jak tenhle ostrůvek bezstarostného smíchu, kde trocha poezie nikoho nezabije, byl tvrdě panem

Suchým vybojován. Zatím se zdálo, že se na politické scéně objevuje jemný náznak tání - ale ne na úřadech. V kancelářích nadřízených organizací se směrnice nezměnily. Ani jejich vedoucí. HSTD mělo stále stejné pokyny. Takže se od nich pan Suchý, protože byl ředitelem divadla, vracel úplně zničený. Po bitvách o každé slovo, snad i o znění melodie. Pletli se do všeho! Ale kupodivu to dokázali!

Je už k desáté hodině a právě zpívá coby Malý lord svou píseň Život je pro mne obnošená vesta s Hedvikou, jinak manekýnou Renátou Tůmovou, píseň, co má glanc i po půl století. Zápletky jsou vyjasněny, láska vyjevena. Na jeviště se hmou vědci (Václav Štekl, Zdeněk Braunschlager, Matuška a Linhart), také Petr a Martina, Sommer (Horníček) svatosvatě slibuje, že se polepší a po jevišti projde kráska nesoucí ceduli s velkým nápisem KONEC! Čímž dává na srozuměnou, že se musí domů.

V malém prostoru divadla zní potlesk jako kanonáda. Ještě rozverná klaněčka, kdy se herci v miniaturním zákulisí strkají a bleskově vymýšlí nové a nové obměny.

Konečně mizí fronta i u šatničky a my můžeme zahlazovat stopy po představení.

Divadlo je podivuhodný svět a být u toho je svátek. **M.A.**

TROCHA HUMORU

Vedoucí oddělení k pracovníci: „Měla byste víc pracovat a méně telefonovat.“
„A to i tehdy, jsou-li to úřední hovory?“
„Tak potom naše zákazníci neoslovujte medvídku, srdíčko a miláčku!“

Vedoucí se loučí s pracovníkem, kterého právě propustil: „Je mi vás líto. Byl jste téměř jako můj syn - nevďečný, drzý a líný!“

„Mistře, mohl byste mě vyfotit do pasu?“

„Jistě, slečno, kterou polovinu si budete přát?“ **LV**

Inzerce

Chlumecké listy - vydává Město Chlumeck nad Cidlinou - řídí redakční rada - vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady - vychází pravidelně dvanáctkrát ročně - příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se - příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** nebo **v digitální formě (na disketě)** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, telefon 495 703 875 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz - povoleno Okresním úřadem v Hradci Králové. reg. zn. MK ČR E 11410. Uzávěrka příštího čísla je 6. 4. 2006. Cena 14,- Kč. Foto na první straně obálky Ant. Fibiger. Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele.

NAROZENÉ DĚTI S TRVALÝM BYDLIŠTĚM V CHLUMCI N. C.

David Telvak
Anna Kudrnová

Vendula Tesaříková
Matouš Miškovský

ODEŠLI Z NAŠICH ŘAD

Libuše Bartáková
Anna Nožičková
Josef Oustecký
Libuše Hetešová

83 let
94 let
72 let
79 let

Zdeňka Remešová
Naděžda Hrochová

81 let
71 let

za evidenci obyvatel: **I. Fölklová**

VÝROČÍ NAROZENÍ - DUBEN 2006

80 let

Paní **Věra Homolová** nar. 11. 4. 1926
Řhova 365/IV, Chlumec n. Cidlinou

85 let

Paní **Růžena Lusková** nar. 10. 4. 1921
Poděbradova 505/IV, Chlumec nad Cidlinou

91 let

Pan **Josef Volejník** nar. 7. 4. 1915
Řhova 556/IV, Chlumec nad Cidlinou

92 let

Paní **Emilie Špásová** nar. 23. 4. 1914
Řhova 365/IV, Chlumec nad Cidlinou

94 let

Paní **Božena Křepelová** nar. 4. 4. 1912
Pražská 93/IV, Chlumec nad Cidlinou

98 let

Paní **Růžena Kohoutová** nar. 17. 4. 1908
Řhova 365/IV, Chlumec nad Cidlinou

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme.

za sociální oddělení: **Mgr. Zdena Valentová**

Dne 30. března uplyne 5 let,
kdy odešel do věčných lovišť
naš manžel, tatínek a dědeček

pan **Karel FELGR**,

čestný vůdce
chlumeckých junáků Černý havran.

Vzpomíná manželka Milada
a dcera Jitka s rodinou.

*Vlast, práci, děti své měl rád,
pro ně jen žil a odešel - mlád,
a my smutni, které tolik miloval,
nikdy nepřestaneme vzpomínat.*

Dne 1. dubna 2006 uplyne 25 let, co nás
navždy opustil náš milovaný tatínek, tchán a dědeček

pan **Václav KONČICKÝ** z Kladrub.

Vzpomínají děti s rodinami.

Inzerce

Inzerce